

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2017 r.

zmieniające rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych

Na podstawie art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2026 z późn. zm.¹⁾²⁾ zarządza się, co następuje.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 2316, z 2016 r. poz. 418, 517, 970 i 2070 oraz z 2017 r. poz. 1527) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w pkt 5 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n-r w brzmieniu:
„n) sprawy z wniosku, o którym mowa w art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. poz. 1390),
o) sprawy dotyczące podziału sumy uzyskanej z egzekucji,
p) sprawy, w których oskarżonym jest sędzia lub prokurator,
r) sprawy o uchylenie, stwierdzenie nieważności oraz ustalenie istnienia albo nieistnienia uchwał spółek kapitałowych;”;
- 2) w § 11 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) podział czynności oraz sposób uczestniczenia w przydziale spraw dla każdego sędziego, asesora sądowego i referendarza sądowego;”;
- 3) w § 28:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 28. 1. W sądzie, w ramach oddziału administracyjnego, samodzielnej sekcji administracyjnej lub jako odrębną komórkę organizacyjną, tworzy się biuro obsługi interesantów, zwane dalej „biurem”. Jeżeli sąd zajmuje więcej niż jeden budynek biuro funkcjonuje we wszystkich budynkach, chyba że byłoby to niecelowe z uwagi na zakres zadań realizowanych w poszczególnych budynkach sądu.”;

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 803, 1139, 1452 i 2217.

2) Niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 18 ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1452), o których mowa w art. 21 tej ustawy.

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Biuro jest w miarę możliwości usytuowane w pobliżu wejścia do budynku sądu. Jeżeli nie ma możliwości takiej lokalizacji, jego usytuowanie wskazuje tablica kierunkowa, której sposób oznakowania uwzględnia w miarę możliwości potrzeby osób niepełnosprawnych.

4. W biurze należy zapewnić miejsca siedzące oraz stoły dla interesantów. Dostęp do biura uwzględnia w miarę możliwości potrzeby osób niepełnosprawnych.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Zadania biura realizowane są z uwzględnieniem standardów obsługi interesanta oraz katalogu usług z kartami usług i powiązаныmi z nimi procedurami świadczenia usług, opracowanymi i udostępnionymi przez Ministra Sprawiedliwości.

7. Odstąpienie od utworzenia biura może być uzasadnione jedynie wtedy, gdy nie jest to celowe z uwagi na realizację zadań w zakresie informowania zainteresowanych w wydziałach sądu lub z innych ważnych względów. Zadania biura, o których mowa w ust. 5 i ust. 6, w zakresie informowania zainteresowanych są realizowane przez wyznaczonego pracownika biura podawczego w punkcie informacyjnym lub przez pracowników sekretariatów wydziałów.”;

4) po § 33 dodaje się § 33a w brzmieniu:

„§ 33a. Każdy sędzia, bez względu na przydział do wydziału lub sekcji, ma zapewniony stały dostęp do danych statystycznych dotyczących wszystkich jednostek wewnętrznych sądu. Dostęp do danych zapewnia się w szczególności za pośrednictwem systemu informatycznego sądu.”;

5) w § 34 w ust. 1 dodaje się po pkt 16 pkt 16a w brzmieniu:

„16a) rozstrzyga wątpliwości co do zasad przydziału spraw oraz sposobu uczestniczenia sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych w przydziale spraw;”;

6) § 43 otrzymuje brzmienie:

„§ 43. 1. Sprawy w wydziałach są przydzielane referentom (sędziom i asesorom sądowym) losowo, zgodnie z ustalonym podziałem czynności, przez narzędzie informatyczne działające w oparciu o generator liczb losowych, oddzielnie dla każdego repertorium, wykazu lub innego urządzenia ewidencyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozporządzenia przewidują inne zasady przydziału.

2. Jeśli w danym urządzeniu ewidencyjnym sprawy zostały podzielone na kategorie, przydział odbywa się oddzielnie dla każdej kategorii. Podział spraw na kategorie określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. W razie wyodrębnienia sekcji do przydziału spraw w sekcjach przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Do przydziału spraw referendarzom sądowym przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio, zgodnie z ustalonym podziałem czynności.

5. Sprawy, które mogą być rozpoznane przez referendarzy sądowych, powinny być przydzielane wyłącznie referendarzom sądowym, chyba że wpływ spraw wymaga ich przydzielania także sędziom i asesorum sądowym.

6. Czynności w sprawie zakończonej lub zawieszzonej, jeśli referent nie orzeka już w wydziale, podejmuje przewodniczący wydziału. Jeśli po podjęciu czynności okaże się, że sprawa wymaga rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, podlega ona ponownemu przydziałowi. Przewodniczący wydziału może zarządzić ponowny przydział także innych spraw zakończonych lub zawieszonych.

7. Nie podlega ponownemu przydziałowi sprawa ponownie zarejestrowana w tym samym lub innym urządzeniu ewidencyjnym, w tym sprawa, której zakres w istotny sposób pokrywa się z zakresem sprawy zakończonej zwrotem pisma wszczynającego sprawę. Jeśli jednak wniesiona ponownie sprawa, zakończona uprzednio zwrotem pisma, zostanie przydzielona innemu referentowi, przydział pozostaje w mocy.

8. Sprawa wyłączona do odrębnego rozpoznania nie podlega odrębnemu przydziałowi z zastrzeżeniem § 52c ust. 3. Sprawa połączona ze sprawą innego referenta, a następnie wyłączona do odrębnego rozpoznania, podlega przydzieleniu pierwotnemu referentowi.

9. Referent sprawy o ustanowienie kuratora lub zarządcy jest referentem w sprawach związanych ze sprawowaniem albo uchyleniem kurateli lub zarządu.

10. Skład wyznaczony do rozpoznania środka odwoławczego rozpoznaje wszystkie środki odwoławcze przedstawione przez sąd I instancji przed zwrotem sprawy temu sądowi. Jeżeli środek odwoławczy podlega rozpoznaniu w składzie jednego sędziego, rozpoznaje go sędzia referent. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do zażeń w przedmiocie tymczasowego aresztowania dotyczących jednego postępowania przygotowawczego, chyba że ze względu na liczbę środków odwoławczych przewodniczący wydziału zarządzi odrębny przydział części zażeń.

11. Jeżeli środek odwoławczy, do rozpoznania którego dokonano przydziału, podlegał rozpoznaniu w składzie jednego sędziego i przed jego rozpoznaniem wpłynął środek odwoławczy podlegający rozpoznaniu przez skład trzech lub pięciu sędziów, stosuje się § 43a ust. 1 i 7.

12. Jeżeli zachodzi potrzeba wyznaczenia do udziału w losowaniu sędziego orzekającego w innym wydziale, przewodniczący zwraca się w tej sprawie do prezesa sądu. W losowaniu biorą udział wszyscy sędziowie z wydziałów lub sekcji wskazanych przez prezesa.

13. Sprawy podlegające losowemu przydziałowi rejestruje się w systemie informatycznym obsługującym narzędzie informatyczne, o którym mowa w ust. 1, w terminie czterech dni roboczych od daty wpływu do wydziału, chyba że sprawa podlega przydziałowi po uzupełnieniu braków.

14. W aktach spraw przydzielonych przez narzędzie informatyczne, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się wydruk raportu z losowania. W pozostałych sprawach przewodniczący wydziału wydaje zarządzenie o przydziale, chyba że sprawa została przydzielona przez inne narzędzie informatyczne.

15. Jeżeli ze względów technicznych przydział przez narzędzie informatyczne nie jest możliwy, przewodniczący wydziału przydziela sprawy w oparciu o listę sędziów, asesorów sądowych lub referendarzy sądowych stosując odpowiednio przepisy niniejszego oddziału.”;

7) po § 43 dodaje się § 43a w brzmieniu:

„§ 43a. 1. W sprawach rozpoznawanych w składach wieloosobowych przydział pozostałych członków składu może nastąpić jednocześnie z wyznaczeniem referenta lub w dalszym toku postępowania, na zarządzenie referenta.

2. Na potrzeby przydziału spraw rozpoznawanych w składzie 3 sędziów narzędzie informatyczne losowo tworzy składy, którym przydziela sprawy referentów wyznaczonych w trybie § 43. Przewodniczący wydziału określa okres, nie dłuższy niż 6 miesięcy, po upływie którego narzędzie informatyczne na nowo tworzy składy określone w zdaniu poprzedzającym. Przed upływem tego okresu przewodniczący wydziału może zarządzić ponowne utworzenie składów, jeśli uległa zmianie liczba sędziów uczestniczących w przydziale spraw danego rodzaju oraz w innych uzasadnionych przypadkach.

3. Jeśli do utworzenia składów na nowo zgodnie z ust. 2 pozostało mniej niż trzy miesiące, w składach tych sędzia, w stosunku do którego zaprzestano przydziału, może

zostać zastąpiony przez sędziego dotychczas nie uczestniczącego w przydziale spraw tego rodzaju.

4. Na potrzeby przydziału spraw, o których mowa w ust. 1, referenci mający zmniejszony wskaźnik procentowy udziału w przydziale spraw mogą zostać ujęci jako jeden referent zbiorczy o wskaźniku przydziału będącym sumą, określonych w podziale czynności, wskaźników przydziałów poszczególnych referentów. Przed rozpoczęciem przydziału spraw referentowi zbiorczemu przewodniczący wydziału ustala kolejność przydziału spraw referenta zbiorczego sędziom.

5. Przed delegowaniem sędziego na podstawie art. 77 § 9 ustawy prezes sądu apelacyjnego określa liczbę dni delegowania, a przewodniczący wydziału określa kategorie oraz liczbę spraw, które zostaną przydzielone temu sędziemu, tak aby możliwe było ich rozpoznanie w ustalonej liczbie dni. Po wyznaczeniu terminów w poszczególnych sprawach prezes sądu apelacyjnego deleguje sędziego na wyznaczone dni. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w sposób zapewniający losowość przydziału.

6. Zamiast losowego przydziału ławników do sprawy można podzielić ławników losowo na pary przypisane do referenta, który przydziela je do poszczególnych spraw. Przepisu nie stosuje się w sprawach karnych.

7. W sprawach rozpoznawanych w składzie dwóch sędziów i trzech ławników lub pięciu sędziów stosuje się przepisy dotyczące odpowiednio składu jednego sędziego i dwóch ławników lub składu trzech sędziów. Przewodniczący wydziału zarządza dodatkowo wylosowanie do składu odpowiednio jednego sędziego i ławnika lub dwóch sędziów.

8. W losowaniu, o którym mowa w ust. 7, biorą udział wszyscy sędziowie orzekający w wydziale, w tym sędziowie, dla których podział czynności nie przewiduje orzekania w sprawach tego rodzaju. Z losowania można wyłączyć sędziów, którzy odbyli największą liczbę sesji w charakterze członka składu niebędącego referentem, oraz ławników, co do których zachodzi niebezpieczeństwo przekroczenia liczby sesji określonej w art. 170 § 1 ustawy.

9. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio w razie zarządzenia przydzielenia do sprawy dodatkowego sędziego lub ławnika.

10. Referent z odpowiednim wyprzedzeniem zawiadamia prezesa sądu o potrzebie zwiększenia liczby dni sesyjnych ławników oraz przewidywanej liczbie sesji koniecznych do zakończenia spraw z udziałem tych ławników. W przypadku

niezwiększenia liczby dni wyznaczenie nowych ławników następuje według zasad ogólnych.

11. W przypadku zmiany referenta na skutek wyłączenia sędziego lub podziału referatu przewodniczący wydziału, jeśli przemawiają za tym względy organizacyjne, może zarządzić ponowne wyznaczenie także pozostałych członków składu zgodnie z przepisami powyższymi.”;

8) § 45 otrzymuje brzmienie:

„§ 45. 1. W przypadku pisemnej zgody sędziów i asesorów sądowych orzekających w wydziale podział czynności może obejmować zwiększenie lub zmniejszenie sędziemu lub asesorowi sądowemu przydziału spraw w określonych kategoriach spraw.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagana do powierzenia sędziemu lub asesorowi sądowemu orzekania w sekcji oraz przydzielania spraw sędziom delegowanym na podstawie art. 77 § 9 ustawy tylko w niektórych kategoriach.

3. W przypadku sędziów i asesorów sądowych, o których mowa w ust. 1 i 2, podział czynności może przewidywać zmniejszenie wskaźników procentowych lub wyłączenie przydziału w pozostałych sprawach oraz wyłączenie pozostałych sędziów i asesorów sądowych z orzekania w tych sprawach lub zmniejszenie w nich wskaźników przydziału.

4. Jeśli w składach orzekających w sprawach rozpoznawanych w składzie trzech sędziów biorą udział sędziowie nieuczestniczący w przydziale tych spraw w charakterze referentów, mogą oni zostać wyznaczeni do określonej grupy spraw przy odpowiednim stosowaniu § 43a ust. 7 i 8.”;

9) w § 46:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach należących do właściwości sądu opiekuńczego i w sprawach nieletnich przydział spraw może nastąpić według kryterium terytorialnego po określeniu obszarów przyporządkowanych poszczególnym sędziom, w sposób zapewniający równy przydział spraw. Przydziału obszarów poszczególnym sędziom dokonuje się losowo na okres 7 lat. W losowaniu obszaru nie uczestniczy sędzia, któremu obszar ten był przydzielony dotychczas.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Dla sędziów o wskaźnikach przydziału co najwyżej 75% można określić obszary o odpowiednio mniejszym wpływie spraw. Obszary te są wyłączone z przydziału obszarów, o którym mowa w ust. 2.

2b. Referentowi rozpoczynającemu orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 2, lub kończącemu przydział spraw z obszaru, o którym mowa w ust. 2a, można przydzielić obszar referenta kończącego przydział spraw z danego obszaru. Jeśli ponowny przydział obszarów, o których mowa w ust. 2, następuje przed upływem 2 lat od przydziału obszaru referenta kończącego przydział, obszar ten nie podlega ponownemu losowaniu.

2c. Określenie obszarów oraz ich przyporządkowanie może zostać zmienione w przypadku zmiany liczby sędziów w wydziale, istotnej zmiany liczby spraw na danym obszarze lub innych ważnych przyczyn.”,

d) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W wydziałach rejestrowych w podziale czynności można określić odmienne zasady przydziału. W szczególności dopuszcza się przydział spraw według przypisania poszczególnym orzekającym spraw dotyczących konkretnych pozycji właściwego rejestru, zapewniających równy przydział spraw.

4. W wydziałach ksiąg wieczystych w podziale czynności można określić odmienne zasady przydziału. W szczególności przydział spraw może nastąpić według konkretnej pozycji repertorium KW, według oznaczeń księgi hipotecznej (gruntowej, wieczystej) lub z uwzględnieniem zasady przydziału jednemu orzecznikowi wszystkich spraw zarejestrowanych kolejno z jednego aktu notarialnego, zapewniających równy przydział spraw.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W sprawach, o których mowa w ust. 3 i 4, a także w sprawach przydzielanych wyłącznie referendarzom sądowym przydział może być dokonywany przez narzędzie informatyczne inne, niż określone w § 43 ust. 1, zgodnie z zaimplementowanymi w tym narzędziu regułami, mającymi potwierdzenie w podziale czynności. W sprawach rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym sprawy przydziela narzędzie informatyczne obsługujące to postępowanie.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W sprawach związanych z wykonaniem orzeczeń w podziale czynności określa się sprawy, w których losowy przydział spraw nie ma zastosowania. W szczególności przydział spraw może nastąpić:

1) w wydziałach penitencjarnych według kryterium terytorialnego położenia jednostki penitencjarnej (zakładu karnego, aresztu śledczego) po określeniu jednostek penitencjarnych przyporządkowanych poszczególnym sędziom, w sposób zapewniający równy przydział spraw;

2) według rodzaju kary lub środka karnego;

3) referentowi, który wydał wykonywane orzeczenie;

4) referentowi, któremu według odrębnych zasad już została przydzielona sprawa związana z wykonaniem tego samego orzeczenia.”,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przewodniczący wydziału może łączyć sprawy pozostające ze sobą w związku w grupy podlegające przydziałowi jednemu referentowi. W takim wypadku przewodniczący wydziału określa, ilu sprawom jest równoważna dana grupa spraw, a narzędzie informatyczne przydziela tylko sprawę o najniższej sygnaturze.”,

10) § 47 otrzymuje brzmienie:

„§ 47. 1. W przydziale spraw nie uwzględnia się referentów nieobecnych w pracy nieprzerwanie co najmniej 4 dni robocze. Po okresie nieobecności narzędzie informatyczne przydziela sprawy tak, aby w okresie roku od rozpoczęcia nieobecności liczba spraw przydzielonych poszczególnym referentom w każdej kategorii była proporcjonalna do liczby dni pracy poszczególnych referentów z uwzględnieniem wskaźników przydziału.

2. W sprawach przydzielanych bez wykorzystania narzędzia informatycznego, o którym mowa w § 43 ust. 1, podział czynności może ustanowić zasadę odmienną od określonej w ust. 1. W sprawach tych nie stosuje się przepisu ust. 1 zdanie drugie.

3. W sprawie karnej przewodniczący wydziału może zarządzić przydział uwzględniający także sędziów nieobecnych, co nie uchybia przepisowi ust. 1 zdanie drugie.”;

11) w § 48:

a) w ust. 1 w pkt 2:

– lit. b-d otrzymują brzmienie:

„b) co najmniej 90% – sędzia będący członkiem kolegium sądu okręgowego, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi mniej niż 200, lub sądu apelacyjnego, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi mniej niż 900, a ponadto zastępca przewodniczącego wydziału liczącego do 15 sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych, zastępca rzecznika dyscyplinarnego oraz rzecznik prasowy w sądzie okręgowym, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi mniej niż 200, jak również koordynator do spraw mediacji,

c) co najmniej 75% – sędzia będący członkiem kolegium sądu okręgowego, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi nie mniej niż 200, lub sądu apelacyjnego, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi nie mniej niż 900, zastępca przewodniczącego wydziału liczącego powyżej 15 sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych, jak również zastępca rzecznika dyscyplinarnego oraz rzecznik prasowy w sądzie apelacyjnym oraz w sądzie okręgowym, w obszarze właściwości którego limit etatów sędziowskich wynosi nie mniej niż 200 oraz kierownik sekcji,

d) co najmniej 50% - sędzia, asesor sądowy lub referendarz sądowy pełniący funkcję przewodniczącego wydziału liczącego do 15 sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych, sędzia będący członkiem Krajowej Rady Sądownictwa, koordynator do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo w sprawach karnych oraz wizytator, z tym że przy określaniu zakresu udziału wizytatora w przydziale spraw wpływających do wydziału uwzględnia się liczbę jednostek organizacyjnych w obszarze właściwości sądu apelacyjnego lub okręgowego, liczbę etatów sędziowskich, asesorskich i referendarskich w tych jednostkach oraz zakres zaplanowanych czynności nadzorczych,”

– litera g otrzymuje brzmienie:

„g) co najmniej 10% - rzecznik dyscyplinarny, koordynator do spraw informatyzacji sądownictwa powszechnego.”

- b) uchyla się ust. 2-2c,
- c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Do wydziałów i sekcji drugoinstancyjnych przydziela się w pierwszej kolejności sędziów z największym doświadczeniem orzecznictwem w sprawach pierwszoinstancyjnych.

7. Po 5 latach uczestniczenia w przydziale tylko spraw drugoinstancyjnych sędzia przez 3 lata powinien uczestniczyć także w przydziale spraw pierwszoinstancyjnych.”;

12) § 49 otrzymuje brzmienie:

„§ 49.1. Jeżeli w wyniku zastosowania zasad określonych w przepisach niniejszego oddziału, sprawa została przydzielona referentowi, który został wyłączony, dokonuje się ponownego przydziału sprawy. Narzędzie informatyczne, o którym mowa w § 43 ust. 1, przydziela wyłączonego referentowi dodatkową sprawę w tej samej kategorii.

2. Przewodniczący wydziału zarządza przydzielenie przez narzędzie informatyczne dodatkowej sprawy tej samej kategorii, jeśli sprawa została zakończona:

- 1) przekazaniem sprawy do innego sądu lub innego wydziału tego samego sądu,
- 2) połączeniem ze sprawą innego referenta,
- 3) przez zastępcę, o którym mowa § 52b i 52c.”;

13) po § 50 dodaje się § 50a i 50b w brzmieniu:

„§ 50a. 1. Po wydaniu decyzji skutkującej zmianą wydziału lub miejsca służbowego referentowi jeszcze przed dniem przeniesienia mogą być przydzielane sprawy w nowym wydziale z jednoczesnym zakończeniem przydziału spraw w wydziale, w którym dotychczas orzekał. Prezes sądu, w którym znajduje się nowy wydział, określa dzień rozpoczęcia przydziału w tym wydziale. W przydzielonych sprawach przewodniczący wydziału wyznacza terminy w porozumieniu z referentem.

2. Jeżeli wymaga tego właściwe obciążenie referenta, dzień rozpoczęcia przydziału w wydziale może być późniejszy lub wcześniejszy niż dzień zakończenia przydziału w wydziale, w którym dotychczas orzekał.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku odmowy delegowania referenta na dalszy okres lub niezłożenia wniosku o dalsze delegowanie.

§ 50b. Jeśli do przejścia sędziego w stan spoczynku pozostało mniej niż 6 miesięcy i sędzia nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 69 § 1 ustawy, przewodniczący wydziału po wysłuchaniu sędziego może zarządzić wstrzymanie przydziału we wszystkich lub niektórych kategoriach oraz częściowy podział referatu. W razie dużej liczby

pracochłonnych spraw w referacie sędziego wstrzymanie przydziału i podział referatu mogą nastąpić wcześniej. Przepis stosuje się odpowiednio w innych przypadkach zakończenia służby.”;

14) § 51 otrzymuje brzmienie:

„§ 51. 1. W razie przydzielenia do wydziału kolejnego sędziego lub asesora sądowego albo powrotu referenta, którego referat został w całości podzielony zgodnie z § 52:

1) jeśli nie jest on obciążony obowiązkiem zakończenia spraw w wydziale, w którym dotychczas orzekał, przewodniczący wydziału zarządza przydzielenie temu referentowi przez narzędzie informatyczne liczby spraw odpowiadającej średniej wielkości referatu w danej kategorii w wydziale, w którym ma orzekać;

2) jeśli jest on obciążony obowiązkiem zakończenia spraw w wydziale, w którym dotychczas orzekał, przewodniczący wydziału zarządza przydzielenie temu referentowi liczby spraw uwzględniającej średnią wielkość referatu w wydziale, w którym ma orzekać, oraz nakład pracy niezbędny do zakończenia spraw w wydziale, w którym dotychczas orzekał.

2. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 2 w razie potrzeby zasięga się opinii prezesa sądu właściwego dla miejsca służbowego, z którego następuje przeniesienie lub delegowanie.”;

15) § 52 otrzymuje brzmienie:

„§ 52. 1. W razie podziału referatu, sprawy podlegają przydziałowi według zasad ogólnych. W przydziale biorą udział sędziowie nieobecni, których referaty nie zostały podzielone.

2. Referat podlega podziałowi, jeśli czas choroby lub planowana nieobecność referenta przekracza 6 miesięcy, chyba że średnia zaległość w wydziale jest większa. Przewodniczący wydziału może zarządzić podział referatu po 2 miesiącach choroby referenta, jeśli uzasadnia to stan zaległości w wydziale i przewidywany dalszy czas choroby. Podział referatu może zostać ograniczony do wybranych kategorii.

3. W razie podziału referatu referendarza sądowego lub spraw, o których mowa w art. 47a § 4 ustawy, sposób podziału referatu określa prezes sądu.”;

16) po § 52 dodaje się § 52a-52d w brzmieniu:

„§ 52a. 1. Prezes sądu przełożonego może wstrzymać przydział na określony czas sędziemu powołanemu do pełnienia funkcji, o których mowa w § 48 ust. 1 pkt 2 lit. e-g.

2. Prezes sądu przełożonego może zwolnić z obowiązku rozpoznania części przydzielonych spraw sędziego powołanego do pełnienia funkcji, o których mowa w § 48 ust. 1 pkt 2 lit. f i g, jeśli przed powołaniem sędziego miał wskaźnik przydziału ponad 75% i zastosowanie przepisu ust. 1 nie jest wystarczające.

§ 52b. 1. Plan zastępstw określa zastępców (sędziów, asesorów sądowych i ławników) na każdy dzień roboczy.

2. Plan dyżurów określa sędziów i asesorów sądowych pełniących dyżur na każdy dzień.

3. Plany zastępstw i dyżurów określają liczbę zastępców i pełniących dyżur w danym okresie, wydziały lub rodzaje spraw przypisane zastępcom i pełniącym dyżur oraz kolejność podejmowania czynności w zastępstwie i przydziału spraw pełniącym dyżur w przypadku większej liczby zastępców i pełniących dyżur.

4. Wyznaczenie sędziego, asesora sądowego lub ławnika do planu zastępstw lub dyżurów powinno nastąpić z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem. Prezes sądu może upoważnić do wyznaczania przewodniczących wydziałów. Zastępcy i pełniący dyżur mogą z co najmniej dwudniowym wyprzedzeniem zgłaszać zamiany w planie zastępstw lub dyżurów. Prezes sądu może sprzeciwić się zamianie. W sytuacjach nagłych zamiana może nastąpić bez wyprzedzenia.

5. Sędziowie i asesory sądowi są równomiernie obciążeni obowiązkiem gotowości do podjęcia czynności na podstawie planu zastępstw oraz planu dyżurów. Zastępcą i pełniącym dyżur w danym okresie może być ta sama osoba, jeśli jest to uzasadnione wpływem spraw. Ilość zastępców i pełniących dyżur w danym okresie powinna odpowiadać potrzebom sądu.

6. W przypadku niemożności podjęcia czynności przez zastępcę lub pełniącego dyżur przewodniczący zarządza przydzielenie sprawy składowi wylosowanemu przez narzędzie informatyczne spośród obecnych sędziów i asesorów sądowych, którzy nie mają sesji w tym i następnym dniu. Jeżeli zachodzi potrzeba wyznaczenia sędziego z innego wydziału, czynności w tym zakresie podejmuje prezes sądu.

§ 52c. 1. W razie nieobecności referenta na posiedzeniu, przewodniczący wydziału zarządza odwołanie posiedzenia, jeśli możliwe jest zawiadomienie osób uczestniczących, chyba że sprawność postępowania w sposób oczywisty wymaga odbycia posiedzenia.

2. Sprawę, w której posiedzenie nie zostało odwołane, rozpoznaje zastępca przewidziany w planie zastępstw na dany dzień. Jeżeli nie było możliwe należyte przygotowanie się zastępcy do sprawy lub rozpoznanie przez niego sprawy wymagałoby powtórzenia znacznej części postępowania, przewodniczący wydziału zarządza odwołanie

posiedzenia. Na wokandzie zamieszcza się informację o odwołaniu posiedzenia i przyczynie odwołania oraz, jeżeli to możliwe, także o nowym terminie posiedzenia.

3. Jeżeli na skutek wydania orzeczenia kończącego sprawę tylko w stosunku do niektórych oskarżonych referent byłby wyłączony od dalszego rozpoznawania sprawy, wnioski o wydanie tego orzeczenia podlega rozpoznaniu przez zastępcę.

4. Zastępca jest uprawniony do przydzielenia sobie sprawy rozpoznawanej na podstawie ust. 2. Wówczas narzędzie informatyczne przydzieli zastępcy o jedną sprawę mniej w tej samej kategorii.

5. Nieobecnego członka składu, który nie jest referentem sprawy, w tym ławnika, zastępuje zastępca. Jeśli jest to możliwe, nieobecnego ławnika w pierwszej kolejności zastępuje ławnik mający inne posiedzenie w tym samym dniu.

6. Jeśli udział zastępcy, który nie jest referentem sprawy, wymagałby prowadzenia rozprawy od początku, rozprawa podlega odwołaniu, chyba że sprawność postępowania uzasadnia prowadzenie rozprawy od początku.

7. Jeżeli przed wysłaniem zawiadomień o posiedzeniu wystąpiła niemożność udziału w nim sędziego, który nie jest referentem sprawy, sprawa podlega rozpoznaniu przez inny skład, utworzony w tym samym czasie na podstawie § 43a ust. 2, obejmujący referenta i drugiego sędziego.

8. Przepisy ust. 1-7 stosuje się do posiedzeń lub rozpraw, o których zawiadamia się strony lub uczestników postępowania.

9. Czynności niewymagające odbycia posiedzenia, o którym zawiadamia się strony lub uczestników postępowania, są podejmowane przez zastępcę, jeśli ustawowy termin podjęcia czynności upływa przed przewidywanym końcem nieobecności referenta. Przewodniczący wydziału może zarządzić podjęcie czynności przez zastępcę także w innych przypadkach, jeśli wymaga tego sprawność postępowania, w tym rozpoznanie wniosku o zabezpieczenie wymagającego rozpoznania przed upływem ustawowego terminu lub przed przydzieleniem sprawy.

10. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio w przypadku potrzeby podjęcia czynności w sprawie rozpoznawanej przez skład, w którym znajduje się sędzia innego sądu: delegowany na podstawie art. 77 § 9 ustawy lub uczestniczący w przydziale na podstawie § 50a.

§ 52d. 1. Sędziemu pełniącemu dyżur są przydzielane sprawy, co do których ustawa wymaga rozpoznania w ciągu 72 godzin, z wyłączeniem wniosków o nadanie klauzuli wykonalności.

2. O przydzieleniu sprawy pełniącemu dyżur rozstrzyga godzina jej wpływu. Plan dyżurów określa godzinę, po której sprawa podlega rozpoznaniu przez pełniących dyżur w okresie następnym.

3. Wnioski o wyłączenie sędziego są przydzielane zastępcom.

4. Pełniący dyżur są także zastępcami w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1.

5. W sprawach wyborczych dyżur pełni jednocześnie co najmniej trzech sędziów o równej kolejności przydziału. Referent jest wyznaczany w drodze losowania.”;

17) w § 54 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Jeżeli w sądzie okręgowym lub rejonowym w dwóch lub więcej wydziałach cywilnych, karnych, gospodarczych, pracy lub pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznaje się sprawy z tego samego zakresu, przydział spraw sędziom i asesorum sądowym orzekającym w tych wydziałach następuje przed podziałem spraw między tymi wydziałami. Po przydzieleniu referentowi sprawa podlega zarejestrowaniu w wydziale, w którym orzeka jej referent. Przepisu nie stosuje się do wydziałów zamiejscowych.

3. Przydział spraw, o którym mowa w ust. 2, następuje według zasad ogólnych, oddzielnie dla każdego rodzaju repertorium, wykazu lub innego urządzenia ewidencyjnego oraz kategorii.”;

18) w § 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 56.1. Sprawy powinny być rozpoznawane według kolejności ich wpływu, chyba że przepisy szczególne określają termin do ich rozpoznawania lub zachodzi inna uzasadniona przyczyna zmiany tej kolejności wynikająca z organizacji pracy sądu. W pozostałych sprawach podejmuje się tylko czynności niecierpiące zwłoki.”,

19) w § 57:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustala harmonogram korzystania z sal rozpraw przez poszczególne składy orzekające, z uwzględnieniem możliwości skorzystania z sali w razie potrzeby poza harmonogramem;”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przewodniczący wydziału może upoważnić sędziów lub asesorum sądowych oraz referendarzy sądowych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W celu realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, kierownik sekretariatu współpracuje z przewodniczącym wydziału, w szczególności zaznajamia się z pismami

wpływającymi do wydziału i bezzwłocznie w stosunku do tych z nich, które podlegają odrębnej rejestracji, dokonuje automatycznego przydziału każdego z nich do oznaczonego referenta zgodnie z ustalonymi zasadami przydziału, chyba że pismo podlega przydziałowi przez narzędzie informatyczne. Pisma stanowiące skargi lub wnioski dotyczące postępowań sądowych i czynności podjętych przez sędziów przekazuje przewodniczącemu wydziału.”;

20) § 58 otrzymuje brzmienie:

„§ 58. Przewodniczący wydziału w sądzie pierwszej instancji zapewnia sprawny przebieg postępowania odwoławczego, aż do przedstawienia akt sprawy sądowi odwoławczemu. Podział czynności może określać, że czynności te lub określony ich zakres wykonują referenci sprawy. Po zwrocie akt przewodniczący wydziału zapoznaje się z orzeczeniami sądu odwoławczego i zarządza, aby z orzeczeniami tymi zapoznali się sędziowie i asesory sądowi, którzy wydali zaskarżone orzeczenie, a w razie, gdy orzeczenie dotyczy zagadnienia prawnego, w którym orzecznictwo było niejednolite – wszyscy sędziowie i asesory sądowi wydziału.”;

21) uchyla się § 60 i § 60a;

22) w § 61 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Czynności wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 w sprawach drugoinstancyjnych należą do przewodniczącego wydziału lub przewodniczącego posiedzenia. Jeżeli referentem sprawy jest sędzia delegowany na podstawie art. 77 § 9 ustawy, przewodniczący wydziału w razie potrzeby wyznacza przewodniczącego posiedzenia spośród pozostałych członków składu.”;

23) w § 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie, wydanie dokumentu lub przedmiotu następuje na zarządzenie przewodniczącego wydziału. Przewodniczący wydziału może upoważnić kierownika sekretariatu do wydawania dokumentów prywatnych i urzędowych.”;

24) uchyla się § 123 i § 124;

25) w dziale IV w rozdziale 1 po oddziale 6 dodaje się oddział 7 w brzmieniu:

„Oddział 7

Współpraca sądów z punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych

„§ 148a. Zwracając się o udzielenie informacji mających na celu ułatwienie współpracy z właściwym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w szczególności o:

- 1) informację o prawie i praktyce tego państwa,
 - 2) ustalenie w tym państwie organu właściwego do wykonania wniosku o pomoc prawną lub o udzielenie informacji dotyczącej stanu realizacji tego wniosku
- sąd może wystąpić do punktu kontaktowego Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.”;

§ 148b. Na wniosek punktu kontaktowego Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych sąd udziela informacji, o których mowa w § 148a.

§ 148c. 1. Do zadań punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych należy ułatwianie współpracy sądowej w tych sprawach pomiędzy sądami powszechnymi a właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz ułatwianie faktycznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości przez upowszechnianie informacji na temat funkcjonowania aktów prawnych Unii Europejskiej i międzynarodowych instrumentów dotyczących współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

2. Punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych realizują zadania, o których mowa w ust. 1, w szczególności poprzez:

- 1) zapewnianie sądom powszechnym ogólnych informacji o przewidzianych prawem Unii Europejskiej i międzynarodowych instrumentach dotyczących współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych;
- 2) udzielanie sądom powszechnym, członkom Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych oraz innym właściwym organom odpowiedzialnym za współpracę sądową w sprawach cywilnych i handlowych informacji niezbędnych dla zapewnienia właściwej współpracy sądowej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w celu wsparcia tych podmiotów w przygotowywaniu wniosków o współpracę sądową oraz w ustanawianiu kontaktów bezpośrednich;
- 3) dostarczanie informacji na temat treści prawa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwego w sprawie bądź informacji mających ułatwić jego stosowanie;
- 4) ułatwianie koordynacji współpracy sądowej w szczególności, gdy kolejne wnioski sądów powszechnych wymagają skoordynowanego działania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;

- 5) przyczynianie się do ogólnego informowania społeczeństwa, za pośrednictwem strony internetowej Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, na temat współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych w Unii Europejskiej, właściwych instrumentów przewidzianych prawem Unii Europejskiej i międzynarodowych, a także prawa krajowego państw członkowskich Unii Europejskiej ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- 6) współpracowanie przy organizacji i uczestniczenie w spotkaniach punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, w celu nawiązywania bezpośrednich kontaktów oraz wymiany doświadczeń na temat funkcjonowania Sieci;
- 7) przygotowywanie sprawozdań ze swojej działalności oraz zwracanie szczególnej uwagi na praktyki Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych oraz możliwe jej usprawnienia.

3. Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1 punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych współpracują z koordynatorami do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych i handlowych.

4. W przypadku, gdy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych otrzyma wniosek o udzielenie informacji na który nie jest w stanie udzielić odpowiedzi, przekazuje go punktowi kontaktowemu lub członkowi Sieci, który jest w stanie najlepiej odpowiedzieć, o czym informuje składającego wniosek. W obszarach, w których przewidziane prawem Unii Europejskiej lub międzynarodowe instrumenty regulujące współpracę sądową już umożliwiają wyznaczenie organów odpowiedzialnych za ułatwienie współpracy sądowej, punkty kontaktowe zwracają się do tych organów.

5. Koordynację działalności punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych utworzonych w sądach powszechnych i punktu kontaktowego w Ministerstwie Sprawiedliwości zapewnia Ministerstwo Sprawiedliwości.

6. W ramach koordynacji, o której mowa w ust. 5, Ministerstwo Sprawiedliwości w szczególności:

- 1) zapewnia prawidłowe działanie krajowych punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych;
- 2) utrzymuje kontakty z Sekretariatem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych;
- 3) przygotowuje zbiorcze sprawozdania na temat działalności punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych w Polsce,
- 4) koordynuje udział polskich punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych w cyklicznych spotkaniach punktów kontaktowych i wyznacza osoby biorące w nich udział.”;

26) załącznik do rozporządzenia oznacza się jako załącznik nr 1 i dodaje się załącznik nr 2 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do spraw zarejestrowanych w repertoriach lub innych urządzeniach ewidencyjnych po dniu wejścia w życie rozporządzenia. Do spraw zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Prezesi sądów apelacyjnych i prezesi sądów okręgowych w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dokonają przeglądu podziałów czynności, w szczególności pod względem przydziału sędziów do wydziałów i sekcji drugoinstancyjnych oraz sposobu uczestniczenia sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych w przydziale spraw, i w razie potrzeby dostosują podziały czynności do przepisów rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 4. Jeśli w dniu wejścia w życie rozporządzenia sprawy opiekuńcze i nieletnich są przydzielane według kryterium terytorialnego, pierwszego przydziału obszarów na podstawie § 46 ust. 2 rozporządzenia zmienianego w § 1 należy dokonać najpóźniej po 7 latach. Jeśli w dniu wejścia w życie rozporządzenia lub przed upływem terminu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, przynajmniej jeden sędzia w wydziale ma przydzielane sprawy z jednego obszaru przez okres przekraczający 9 lat, należy niezwłocznie dokonać przydziału obszarów na podstawie § 46 ust. 2 rozporządzenia zmienianego w § 1.

§ 5. Stosując przepis § 51 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, przewodniczący wydziału może oddzielnie obliczyć średnią wielkość referatu w określonym urządzeniu ewidencyjnym wyłącznie dla spraw przydzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i podzielić ją na

kategorie występujące w tym urzędzeniu ewidencyjnym na podstawie dostępnych danych statystycznych.

§ 6. W terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prezesi sądów zapewnią dostosowanie biur obsługi interesantów, uwzględniając w miarę możliwości potrzeby osób niepełnosprawnych, do przepisów rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 7. Prezesi sądów, w których nie utworzono dotychczas biura obsługi interesantów, o którym mowa w § 28 ust. 1 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, utworzą biura nie później niż w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z możliwością wyjątkowo odstąpienia od utworzenia biura zgodnie z § 28 ust. 2 i 7 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.

§ 8. Minister Sprawiedliwości udostępni sądom, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, standardy obsługi interesanta, katalog usług z kartami usług i powiązаныmi z nimi procedurami świadczenia usług, o których mowa w § 28 ust. 6 i 7 rozporządzenia zmienianego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, w celu ich uwzględniania przy realizacji zadań biura obsługi interesantów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia
(poz....)

PODZIAŁ SPRAW NA KATEGORIE W POSZCZEGÓLNYCH URZĄDZENIACH EWIDENCYJNYCH

Jeżeli zaliczenie sprawy do kategorii zależy od symbolu statystycznego, sprawy bez symbolu podlegają zaliczeniu do kategorii zawierającej sprawy podobne.

SPRAWY CYWILNE:

1. Repertorium „C” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 049c, 049cf, 059, 060, 060a, 061, 062, 062a, 063, 64, 068, 069, 075, 090, 091, 091a,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 009, 013, 045, 046, 051, 052, 052a, 053, 054, 058, 086, 306, 307, 308, 310, 313, 315, 317, 320,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 014wk, 014oc, 026, 027, 027a, 027b, 028, 029, 030, 047, 055, 056, 056s, 056rtz, 056rts, 070, 100, 302, 303, 322, 325,
- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 044a, 044, 072, 087, 089, 095, 096, 097, 098,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 018, 019, 043, 048, 049a, 049b, 049, 057, 094, 304, 311, 312, 316, b/s,
- f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 010m, 010u, 011, 014pz, 017, 020, 021, 071, 088, 092, 093, 099, 301, 305m, 305u, 309, 314, 318, 319,
- g) „Upr.” – sprawy w postępowaniu uproszczonym.

2. Repertorium „Nc” w sądzie rejonowym:

- a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „C”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych, a także podlegające rozpoznaniu w europejskim postępowaniu nakazowym,
- b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

3. Repertorium „Ns” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 219, 220, 224,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 223, 225, 266,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 222, 250,

- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 217, 248, 249, 252, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 273, 282,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 218, 274, 275, 276, 293,
- f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 214, 215, 216, 251, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 277, 278, 279,
- g) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

4. Repertorium „Co” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 102, 118, 119, 120, 121,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 106, 106a, 122,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 103, 111, 112, 123, 124, 125, 127, 129, 131, 131a, 132,
- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 103a, 105, 109, 126, 126a, 128, 130,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 104E, 141,
- f) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

5. Repertorium „Gc” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 630, 631, 658,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 639, 655, 656,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 613, 657, 659, 660, 660a, 661, 662,
- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 618, 620, 623, 633, 634, 635, 636, 640um, 638k, 638b, 638c, 638cf, 638i, 673,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 625, 638, 640wk, 640oc, 664, 666, 667, 668, 670p, 671, 672,
- f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 640pz, 663, 665,
- g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 610, 611,
- h) „Upr.” – sprawy w postępowaniu uproszczonym,
- i) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

6. Repertorium „GNc” w sądzie rejonowym:

- a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „Gc”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych a także podlegające rozpoznaniu w europejskim postępowaniu nakazowym.
- b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

7. Repertorium „GCo” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 131, 131a, 132,

- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104m, 104osh, 104p, 104n, 111, 123, 125, 129,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 104E, 105, 109,
- d) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

8. Repertorium „P” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 401, 401c, 402w, 402bw, 402szk, 402pr, 402up, 402lik, 404, 406, 407, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 430, 431, 439, 440, 441, 450, 451, 452, 455, 455c, 456, 457, 458, 459, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 471, 481, 485, 486, 487, 489,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 408, 409, 410, 410mac, 410wych, 420, 421r, 421em, 422, 423, 467, 468, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 405, 405a, 411, 411c, 411p, 412, 432, 470, 482,
- d) „Upr.” – sprawy w postępowaniu uproszczonym.

9. Repertorium „Np” w sądzie rejonowym:

- a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „P”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych,
- b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

10. Repertorium „U” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 514, 516, 559,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 552o, 552w, 554, 555, 560, 560n, 569, 576.

11. Repertorium „Po - Uo” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 103, 111, 114, 135, 138,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 113, 123, 125, 136,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109,
- d) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

12. Repertorium „Po” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 103, 114, 135, 138,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 111, 113, 123, 125, 136,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109.

13. Repertorium „Uo” w sądzie rejonowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 103, 135,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 111, 113, 125, 136,
- c) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109.

14. Repertorium „RC”:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 001, 002, 007, 008, 078, 079,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 003, 003z, 003w, 006, 076, 077,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 020, 021, 080, 081.

15. Repertorium „RNs”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 236, 237, 238, 239, 240, 240z, 241, 253,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 210, 210z,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 209n, 209u, 231, 231z,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 204, 205, 210w, 210nw, 211, 216, 216lk, 228, 228z, 228w, 230, 230z, 230u.

16. Repertorium „Nsm”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 201, 201a, 202, 202a, 206, 207, 226, 235, 242, 243, 244, 245, 254, 255, 256,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 246, 247, 247z,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 208, 208z, 208w,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 203, 208nw, 209, 248p.

17. Repertorium „RCo”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 101, 103, 131, 131a, 132,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104E, 111, 123, 124, 125,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109,

d) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

18. Repertorium „C” w sądzie okręgowym – wydziale cywilnym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 075, 090, 091, 091a,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 013, 031, 033, 034, 035, 042, 044a, 044, 049c, 049cf, 074, 304k, 321,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 026, 027, 027a, 027b, 028, 029, 030, 059, 060, 060a, 061, 062, 062a, 063, 064, 068, 069,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 009, 045, 046, 051, 053, 054, 058, 086, 306, 307, 308, 310, 311, 312, 313, 315, 316, 317, 320,

e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 018, 019, 043, 048, 049a, 049b, 049, 057, 070, 072, 087, 088, 089, 094, 095, 096, 097, 098, 099, 304,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 014wk, 014oc, 047, 055, 056, 056s, 056rtz, 056rts, 100, 302, 303, 322, 325,

g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 004, 004a, 004b, 005, 040, 040a, 040b, 041,

h) „8” – sprawy o symbolach statystycznych: 010m, 010u, 011, 014pz, 20, 21, 071, 092, 093,

301, 305m, 305u, 309, 314, 319,

i) „Grup.” – sprawy w postępowaniu grupowym.

19. Repertorium „C” w sądzie okręgowym – wydziale cywilnym rodzinnym

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 004, 004a, 004b, 005, 040, 040a, 040b, 041,

b) „2” – pozostałe sprawy.

20. Repertorium „Nc” w sądzie okręgowym:

a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „C”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych a także podlegające rozpoznaniu w europejskim postępowaniu nakazowym,

b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

21. Repertorium „Ns” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 232, 232a,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 233, 234.

22. Repertorium „Co” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 133,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 131, 131a, 132,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych 104, 104E, 105, 108, 111, 124, 125, 128, 129, 142,

d) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

23. Repertorium „GC” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 630, 631, 658,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 652, 652a, 653, 654, 675, 675a, 676,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 613, 657, 659, 660, 660a, 661, 662,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 655, 656, 673,

e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 618, 620, 623, 633, 634, 635, 636, 638k, 638b, 638c, 638cf, 638i, 639, 640um, 671, 672,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 625, 638, 640wk, 640oc, 664, 666, 667, 668, 670p,

g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 610, 611, 640pz, 663,

h) „Grup.” – sprawy w postępowaniu grupowym.

24. Repertorium „Gnc” w sądzie okręgowym:

a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „Gc”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych a także podlegające rozpoznaniu

w europejskim postępowaniu nakazowym,

b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

25. Repertorium „GCo” w sądzie okręgowym

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 131, 131a, 132,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104E, 104m, 104osh, 104p, 104n, 108, 111, 125,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109, 129,

d) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

26. Repertorium „U” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 501, 502, 503, 506, 507, 508, 510, 511p, 511n, 512, 513, 557, 561, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 588,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 517, 568, 584, 585, 586, 587.

27. Repertorium „P” w sądzie okręgowym:

a) „Grup.” – sprawy w postępowaniu grupowym,

b) „Inne” – pozostałe sprawy.

28. Repertorium „Np” w sądzie okręgowym:

a) Sprawy o symbolach jak w Repertorium „P”, w których dochodzone są roszczenia pieniężne albo świadczenie innych rzeczy zamiennych.

b) „Ref.” – sprawy przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

29. Repertorium „Po-Uo” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 114a, 135, 138a,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 108, 109, 111, 125, 136,

c) „Ref.” – przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

30. Repertorium „Po” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 114a, 135, 138a,

b) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 108, 109, 111, 125, 136,

c) „Ref.” – przeznaczone do przydzielenia referendarzom sądowym.

31. Repertorium „Uo” w sądzie okręgowym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 135,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 108, 109, 111, 125, 136.

32. Repertorium „Ca”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 219, 220, 223, 224, 225, 266,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 049c, 049cf, 059, 060, 060a, 061, 062, 062a,

063, 64, 068, 069, 075, 090, 091, 091a,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 044a, 044, 072, 087, 089, 095, 096, 097, 098, 222, 250,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 009, 013, 045, 046, 051, 052, 052a, 053, 054, 058, 086, 306, 307, 308, 310, 313, 315, 317, 320,

e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 014wk, 014oc, 026, 027, 027a, 027b, 028, 029, 030, 047, 055, 056, 056s, 056rtz, 056rts, 070, 100, 302, 303, 322, 325,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 018, 019, 043 048, 049a, 049b, 049, 057, 094, 304, 311, 312, 316,

g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 217, 218, 248, 249, 252, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 273, 274, 275, 276, 282, 293,

h) „8” – sprawy o symbolach statystycznych: 010m, 010u, 011, 014pz, 017, 020, 021, 071, 088, 092, 093, 099, 301, 305m, 305u, 309, 314, 318, 319,

i) „9” – sprawy o symbolach statystycznych: 214, 215, 216, 251, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 277, 278, 279,

j) „R1” – sprawy o symbolach statystycznych: 202, 202a, 206, 207, 226, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 240z, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 247z, 248p, 253, 254, 255, 256,

k) „R2” – sprawy o symbolach statystycznych: 001, 002, 003, 003z, 003w, 006, 007, 008, 020, 021, 076, 077, 078, 079, 080, 081, 201, 201a, 203, 208, 208z, 208w, 208nw, 209,

l) „R3” – sprawy rejestrowane w I instancji w repertorium „NKD”.

ł) „R4” – sprawy rejestrowane w I instancji w repertorium „RNs”.

m) „Upr.” - sprawy w postępowaniu uproszczonym,

n) „KW” – sprawy w postępowaniu wieczystoksięgowym.

33. Repertorium „Ca” – w sadzie okręgowym wydziale cywilnym rodzinnym:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 236, 237, 238, 239, 240, 240z, 241, 253, 254, 255, 256,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 202, 202a, 206, 207, 226, 235, 242, 243, 244, 245, 246, 248p,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 247, 247z,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 001, 002, 007, 008, 078, 079, 201, 201a,

e) „5” – „Nkd” – sprawy dotyczące nieletnich,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 003, 003z, 003w, 006, 020, 021, 076, 077, 080, 081, 203, 208, 208z, 208w, 208nw, 209, sprawy rejestrowane w Repertorium „RNs”.

34. Repertorium „Cz” w sądzie okręgowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 118, 119, 120, 121, 131, 131a, 132,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 103, 104E, 106, 106a, 111, 112, 122, 123, 124, 125, 126, 126a, 127, 129, 130, 141,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 103a, 104, 105, 109, 128,
- d) „w toku” – dla zażaleń w przedmiocie, który może wystąpić tylko w sprawie w toku postępowania (np. na zawieszenie postępowania),
- e) „R-N” – zażalenia na orzeczenia wydane w wydziałach rodzinnych i nieletnich.

35. Repertorium „Cz” w sądzie okręgowym – wydziale cywilnym rodzinnym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 101, 103, 131, 131a, 132,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104E, 111, 123, 124, 125,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109,
- d) „NKD” – zażalenia w sprawach dotyczące nieletnich,
- e) „w toku” – dla zażaleń w przedmiocie, który może wystąpić tylko w sprawie w toku postępowania (np. na zawieszenie postępowania).

36. Repertorium „Pa”:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 401, 401c, 402w, 402bw, 402szk, 402pr, 402up, 402lik, 404, 406, 407, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 430, 431, 439, 440, 441, 450, 451, 452, 455, 455c, 456, 457, 458, 459, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 471, 481, 485, 486, 487, 489,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 408, 409, 410, 410mac, 410wych, 420, 421r, 421em, 422, 423, 467, 468, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 405, 405a, 411, 411c, 411p, 412, 432, 470, 482, b/s,
- d) „Upr.” – sprawy w postępowaniu uproszczonym.

37. Repertorium „Ua” w sądzie okręgowym:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 514, 516, 559,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 552o, 552w, 554, 555, 560, 560n, 569, 576.

38. Repertorium „Ga”:

- a) „1” – sprawy o symbolu statystycznym: 677,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 630, 631, 658,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 639, 655, 656,
- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 613, 657, 659, 660, 660a, 661, 662,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 618, 620, 623, 633, 634, 635, 636, 638k, 638b,

638c, 638cf, 638i, 640um, 673,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 625, 638, 640wk, 640oc, 664, 666, 667, 668, 670p, 671, 672,

g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 610, 611, 640pz, 663, 665,

h) „Upr.” - sprawy w postępowaniu uproszczonym,

i) „Rej.” – sprawy w postępowaniach rejestrowych.

39. Repertorium „Gz”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 131, 131a, 132,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104m, 104osh, 104p, 104n, 111, 123, 125, 129,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 104E, 105, 109,

d) „Rej.” – sprawy w postępowaniach rejestrowych,

e) „Up.Res.” – sprawy w postępowaniu upadłościowym i restrukturyzacyjnym,

f) „w toku” – dla zażaleń w przedmiocie, który może wystąpić tylko w sprawie w toku postępowania (np. na zawieszenie postępowania).

40. Repertorium „ACa”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 075, 090, 091, 091a,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 013, 031, 033, 034, 035, 042, 044a, 044, 074, 304k, 321,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 026, 027, 027a, 027b, 028, 029, 030, 059, 060, 060a, 061, 062, 062a, 063, 064, 068, 069,

d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 009, 045, 046, 051, 053, 054, 058, 086, 306, 307, 308, 310, 311, 312, 313, 315, 316, 317, 320,

e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 018, 019, 043, 048, 049a, 049b, 049, 057, 070, 072, 087, 088, 089, 094, 095, 096, 097, 098, 099, 304,

f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 014wk, 014oc, 047, 055, 056, 056s, 056rtz, 056rts, 100, 302, 303, 322, 325,

g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 004, 004a, 004b, 005, 040, 040a, 040b, 041,

h) „8” – sprawy o symbolach statystycznych: 010m, 010u, 011, 014pz, 20, 21, 071, 092, 093, 301, 305m, 305u, 309, 314, 319.

41. Repertorium „AGa”:

a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 630, 631, 658,

b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 652, 652a, 653, 654, 675, 675a, 676,

c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 613, 657, 659, 660, 660a, 661, 662,

- d) „4” – sprawy o symbolach statystycznych: 655, 656, 673,
- e) „5” – sprawy o symbolach statystycznych: 618, 620, 623, 633, 634, 635, 636, 638k, 638b, 638c, 638cf, 638i, 639, 640um, 671, 672,
- f) „6” – sprawy o symbolach statystycznych: 625, 638, 640wk, 640oc, 664, 666, 667, 668, 670p,
- g) „7” – sprawy o symbolach statystycznych: 610, 611, 640pz, 663.

42. Repertorium „AUa”:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 501, 502, 503, 506, 507, 508, 510, 511p, 511n, 512, 513, 557, 561, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 588,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 517, 568, 584, 585, 586, 587.

43. Repertorium „ACo”:

- a) „sąd. pol.” – sprawy związane z postępowaniami przed sądem polubownym,
- b) „w toku” – sprawy incydentalne (wypadkowe) w toku postępowań procesowych,
- c) „pozost.” – inne sprawy.

44. Repertorium „AGo”:

- a) „sąd. pol.” – sprawy związane z postępowaniami przed sądem polubownym,
- b) „w toku” – sprawy incydentalne (wypadkowe) w toku postępowań procesowych,
- c) „pozost.” – inne sprawy.

45. Repertorium „ACz”:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 133,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 131, 131a, 132,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych 104, 104E, 105, 108, 111, 124, 125, 128, 129, 142.

46. Repertorium „AGz”:

- a) „1” – sprawy o symbolach statystycznych: 107, 131, 131a, 132,
- b) „2” – sprawy o symbolach statystycznych: 104E, 104m, 104osh, 104p, 104n, 108, 111, 125,
- c) „3” – sprawy o symbolach statystycznych: 104, 105, 109, 129.

SPRAWY KARNE:

47. Repertorium „K” w sądzie rejonowym:

- a) „t. 20+” – sprawy powyżej 20 tomów,
- b) „t. 6-20” – sprawy powyżej 5 tomów do 20 tomów,
- c) „t. 1-5” – sprawy inne, w tym sprawy do 5 tomów,

- d) „wyr. łącz.” – sprawy o wydanie wyroku łącznego,
- e) „wyr. pos.” – sprawy, w których wpłynął wniosek w trybie art. 335 § 1 i 2 k.p.k., wniosek o warunkowe umorzenie postępowania, sprawy w których wpłynął wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w trybie art. 148 § 1 k.k.s., sprawy w których wpłynął wniosek o umorzenie postępowania i orzeczenie środka zabezpieczającego.

48. Repertorium „W”:

- a) „wykr.” – sprawy wykroczeniowe, w tym wykroczeniowo-skarbowe, za wyjątkiem kategorii następczej,
- b) „wyr. pos.” – sprawy, w których wpłynął wniosek o skazanie bez przeprowadzania rozprawy w trybie art. 58 § 1 i 2 k.p.o.w., wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w trybie art. 148 § 1 k.k.s.

49. Wykaz: „Kp” w sądzie rejonowym:

- a) „zaż.” – zażalenia na umorzenie lub odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego (dochodzenia i śledztwa),
- b) „inne” – sprawy inne, z wyjątkiem spraw rozpoznawanych w ramach dyżurów sędziów.

50. Repertorium „K” w sądzie okręgowym:

- a) „t. 100+” – sprawy powyżej 100 tomów,
- b) „t. 31-100” – sprawy powyżej 30 tomów do 100 tomów,
- c) „t. 11-30” – sprawy powyżej 10 tomów do 30 tomów,
- d) „t. 6-10” – sprawy powyżej 5 tomów do 10 tomów,
- e) „t. 1-5” – sprawy inne, w tym sprawy do 5 tomów,
- f) „wyr. łącz.” – sprawy o wydanie wyroku łącznego,
- g) „wyr. pos.” – sprawy, w których wpłynął wniosek w trybie art. 335 § 1 i 2 k.p.k., wniosek o warunkowe umorzenie postępowania, wpłynął wniosek o umorzenie postępowania i orzeczenie środka zabezpieczającego.

51. Wykaz: „Kp” w sądzie okręgowym:

- a) „zaż.” – zażalenia na umorzenie lub odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego (dochodzenia i śledztwa),
- b) „inne” – sprawy inne.

52. Repertorium „Ka”:

- a) „t. 100+” – sprawy powyżej 100 tomów,
- b) „t. 51-100” – sprawy powyżej 50 tomów do 100 tomów,

- c) „t. 31-50” – sprawy powyżej 30 tomów do 50 tomów,
- d) „t. 11-30” – sprawy powyżej 10 tomów do 30 tomów,
- e) „t. 6-10” – sprawy powyżej 5 tomów do 10 tomów,
- f) „t. 1-5” – sprawy inne, w tym sprawy do 5 tomów,
- g) „wyr. łącz.” – apelacje od wyroków łącznych,
- h) „apel. od kar.” – apelacje wyłącznie od kary, środka karnego, środka kompensacyjnego albo przypadku, bez względu na liczbę tomów,
- i) „wykr.” – apelacje w sprawach o wykroczenia i wykroczenia skarbowe.

53. Repertorium „Kz”:

- a) „post.” – zażalenia na postanowienia sądu,
- b) „zarz.” – zażalenia na zarządzenia.

54. Repertorium: „AKa”

- a) „t. 100+” – sprawy powyżej 100 tomów,
- b) „t. 51-100” – sprawy powyżej 50 tomów do 100 tomów,
- c) „t. 31-50” – sprawy powyżej 30 tomów do 50 tomów,
- d) „t. 11-30” – sprawy powyżej 10 tomów do 30 tomów,
- e) „t. 6-10” – sprawy powyżej 5 tomów do 10 tomów,
- f) „t. 1-5” – sprawy inne, w tym sprawy do 5 tomów,
- g) „wyr. łącz.” – apelacje od wyroków łącznych,
- h) „apel. od kar.” – apelacje wyłącznie od kary, środka karnego, środka kompensacyjnego albo przypadku, bez względu na liczbę tomów.

55. Repertorium: „AKz”

- a) „post.” – zażalenia na postanowienia sądu,
- b) „zarz.” – zażalenia na zarządzenia.

UZASADNIENIE

Podstawą do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.), dalej „u.s.p.” w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1452). Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych określający:

- 1) wewnętrzną organizację i porządek funkcjonowania sądów,
- 2) szczegółowe zasady przydziału spraw, w tym:
 - a) sposób dokonywania losowania spraw,
 - b) zasady ustalania składów wieloosobowych,
 - c) podział spraw na kategorie, w których dokonuje się losowego przydziału spraw,
 - d) zasady zmniejszenia przydziału spraw ze względu na pełnione funkcje i usprawiedliwione nieobecności oraz podstawy czasowego wstrzymania przydziału spraw,
 - e) warunki uczestniczenia w przydziale tylko niektórych kategorii spraw rozpoznawanych w wydziale,
 - f) zasady pełnienia dyżurów oraz rodzaje spraw podlegających przydzieleniu zgodnie z planem dyżurów,
 - g) zasady sporządzania planu zastępstw oraz rodzaje czynności podejmowanych zgodnie z planem zastępstw,
 - h) zasady podziału terytorialnego obszarów właściwości sądów opiekuńczych i nieletnich oraz przydziału tych obszarów sędziom,
 - i) zasady przydziału spraw rejestrowych, wieczystoksięgowych i związanych z wykonaniem orzeczeń,
- 3) sposób realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych,

4) porządek czynności w sądach, porządek funkcjonowania organów sądów i wykonywania zadań sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych pełniących funkcje kierownicze, tok czynności administracyjnych w sprawach należących do właściwości sądów, dopuszczalne systemy i rozkład czasu urzędowania, warunki i tryb udostępniania i przesyłania akt i dokumentów z akt oraz warunki udostępniania pomieszczeń dla uczestników postępowania, świadków i innych osób przebywających w sądach.

Szczegółowe zasady przydziału powinny być zgodne z art. 47a u.s.p. ustanawiającym jako zasady ustrojowe losowy i równy przydział oraz dopuszczalne odstępstwa od tych zasad oraz jednocześnie uwzględniać możliwości techniczne Systemu Losowego Przydziału Spraw (SLPS). Na potrzeby wyjaśnienia celu poszczególnych postanowień niniejszego projektu konieczne jest przedstawienie zarysu mechanizmu działania tego systemu.

SLPS jest aplikacją sieciową, dostępną z komputerów zalogowanych do wewnętrznych sieci informatycznych w sądach. Podstawową jednostką organizacyjną dla aplikacji jest wydział sądu. Pracownicy sądów mogą uzyskać dwa rodzaje uprawnień: „Pracownika Sekretariatu” (PS) upoważniające do zwykłej obsługi aplikacji (rejestrowanie spraw i nieobecności sędziów) i ”Przewodniczącego Wydziału” (PW) upoważniające do czynności mających wpływ na przydział spraw w danym wydziale. Uprawnieniom PW odpowiadają decyzje zastrzeżone dla przewodniczącego wydziału lub prezesa sądu. Osoby te mogą wykonywać te decyzje osobiście po uzyskaniu uprawnień PW lub wydając polecenia pracownikom sekretariatu posiadającym te uprawnienia.

Po godzinach pracy sądu centralny komputer, wykorzystujący generator liczb losowych, kolejno zajmie się każdym wydziałem każdego sądu powszechnego i dokona losowego przydziału sędziego referenta w każdej sprawie wprowadzonej danego dnia do SLPS. Po wylosowaniu referenta program oblicza - w kategorii, do której przypisano wylosowaną sprawę – funkcję (F), której wartość co do zasady odzwierciedla liczbę spraw wylosowanych przez danego sędziego w tej kategorii. Do losowania referenta sprawy, którą przy rejestracji zaliczono do określonej kategorii, SLPS wyznacza tylko sędziów o najmniejszej wartości F w danej kategorii spośród sędziów danego wydziału (pula losująca). Pula losująca składa się z połowy sędziów uczestniczących w przydziale spraw w danej kategorii (w przypadku nieparzystej liczby sędziów liczebność puli losującej jest zaokrąglana w górę).

Każda sprawa przydzielona sędziemu powiększa jego F w danej kategorii o 1 z wyjątkami wynikającymi z podziału czynności określonego w art. 22a § 1 u.s.p. oraz nieobecności.

W przypadku sędziego, dla którego podział czynności przewiduje, określony procentowo, zmniejszony przydział, każda sprawa powiększa F o wartość równą odwrotności wyrażonego ułamkiem wskaźnika, o którym stanowi § 48 ust. 1 pkt 2 Regulaminu. Skutkiem tego mechanizmu jest przydział ilościowo zgodny z podziałem czynności odrębnie w każdej kategorii.

Nieobecności mają taki sam skutek jak zmniejszony udział w przydziale. Sędzia nieobecny nie uczestniczy w przydziale, lecz po zakończeniu nieobecności przez rok od początku nieobecności traktowany jest przez SLPS jak sędzia mający wskaźnik przydziału równy $252/(252-N)$, gdzie N jest liczbą dni roboczych nieobecności (252 jest liczbą dni roboczych w roku). Skutkiem tego mechanizmu jest przydział – w skali roku - ilościowo proporcjonalny do liczby dni pracy poszczególnych sędziów w wydziale. Bezpośrednio po zakończeniu nieobecności sędziego w każdej sprawie jest w puli losującej, gdyż w okresie jego nieobecności innym sędziom w wydziale rosła wartość F i sędzia powracający do pracy ma niższe F w każdej kategorii, co oznacza zwiększony przydział. Jednakże każda przydzielona mu sprawa powiększa F o wartość równą $252/(252-N)$, co w skali roku zapewnia przydział proporcjonalny do liczby dni roboczych w roku pomniejszonej o liczbę dni nieobecności.

Uzasadnienie poszczególnych przepisów:

1) § 43 ust. 1-5

Wprowadza się zasadę ogólną, iż wszystkie sprawy, niezależnie od tego w jakim urządzeniu ewidencyjnym są rejestrowane, podlegają losowaniu z wykorzystaniem SLPS – z wyjątkami określonymi w dalszych postanowieniach. Każdy przydział spraw powinien uwzględniać podział czynności ustalony w oparciu o art. 22a u.s.p. i § 48 Regulaminu, czyli określony procentowo wskaźnik udziału w przydziale.

W § 43 ust. 2 wprowadza się podział spraw w danym urządzeniu ewidencyjnym na kategorie. Odrębny przydział w zakresie nie tylko repertorium, lecz także kategorii, ma zapobiec przypadkowemu kumulowaniu się określonego rodzaju spraw w referacie

niektórych sędziów. Oddzielny przydział w kategoriach oznacza, że wylosowanie sprawy w jednej kategorii nie ma wpływu na losowanie w pozostałych kategoriach.

Podstawowym kryterium podziału na kategorie będzie zbliżona pracochłonność spraw. Ponadto kategoria jest najmniejszą jednostką ewidencyjną, w której można wprowadzać odrębne wskaźniki udziału w przydziale oraz wyłączenia od przydziału. Przykładowo, jeżeli część spraw rejestrowanych w danym urzędzeniu ewidencyjnym rozpoznają referendarze sądowi, to sprawy te muszą tworzyć odrębną kategorię, ponieważ referendarze sądowi nie mogą uczestniczyć w przydziale pozostałych spraw z tego urzędzenia ewidencyjnego.

Kryteria podziału spraw na poszczególne kategorie pozostają poza SLPS i przewiduje się zmiany w pierwotnym podziale na kategorie w miarę zbierania doświadczeń przez sądy.

2) § 43 ust. 6

Przepis jest odpowiednikiem obecnego § 43 ust. 4 stanowiącego, że w przypadku wpłynięcia pisma w sprawie zakończonej, w której referent już nie pełni służby w wydziale, należy dokonać ponownego przydziału tej sprawy na zasadach ogólnych. W przypadku SLPS skutkiem przydziału na zasadach ogólnych jest wzrost F danego sędziego odpowiadający przydzieleniu sprawy wymagającej rozpoznania, co jest skutkiem niepożądanym. Po zakończeniu sprawy podejmuje się w niej tylko proste czynności i obciążenie przewodniczącego wydziału nie będzie nadmierne.

Na podstawie art. 47a ust. 4 u.s.p. oraz § 46 ust. 5 w brzmieniu przewidzianym niniejszym projektem przepis nie będzie dotyczyć czynności związanych z wykonywaniem orzeczeń. Alternatywnym rozwiązaniem tej kwestii byłoby utworzenie w każdym repertorium odrębnej kategorii spraw zakończonych skierowanych do ponownego przydziału, co także zapobiegłoby wpływowi przydziału sprawy zakończonej na przydział spraw w innych kategoriach.

3) § 43 ust. 7 i 8

Zasada, iż ponowna rejestracja sprawy nie pociąga za sobą zmiany sędziego referenta, jest konsekwencją zasady niezmienności składu sądu zawartej w art. 47b § 1 u.s.p. Sprawa wniesiona ponownie po zwrocie pozwu lub wniosku jest nową sprawą tylko w sensie formalnym i powinien pozostać w mocy pierwotny przydział sprawy. Brak rozszerzenia zasady niezmienności składu na sprawy wniesione ponownie umożliwiłby powodowi

manipulowanie składem poprzez umyślne doprowadzanie do zwrotu pozwu w celu wyłączenia niewygodnego sędziego.

Przydział pozostaje w mocy mimo podzielenia sprawy, już po przydziale, na kilka spraw. Wyjątek należy uczynić dla wyłączenia sprawy uprzednio połączonej do łącznego rozstrzygnięcia. Taka sprawa powinna wrócić do pierwotnego referenta.

W sprawach karnych dominuje wykładnia, że zakończenie sprawy wobec niektórych oskarżonych wyłącza dalsze rozpoznawanie sprawy przeciwko pozostałym oskarżonym. Dlatego w razie wniosku niektórych oskarżonych o dobrowolne poddanie się karze praktykuje się rozpoznanie tego wniosku przez innego sędziego. Zawarty w niniejszym projekcie § 60a ust. 3 formalizuje tę praktykę przez przydzielenie takiego wniosku sędziemu pełniącemu zastępstwo w danym dniu, aby nie doprowadzić do wyłączenia referenta i konieczności prowadzenia rozprawy od początku.

4) § 43 ust. 9

Przepisy przewidują wyłączenie z przydziału spraw ściśle powiązanych ze sprawami już przydzielonymi (w przypadku pozostałych spraw powiązanych należy stosować art. 219 K.p.c.).

5) § 43 ust. 10

Jeśli kolejny środek odwoławczy w tej samej sprawie wymaga większego składu sądu, należy postąpić zgodnie z regułami wyznaczania takiego składu z pozostawieniem sędziego referenta.

6) § 43a ust. 1

W części spraw (np. karnych) docelowy skład (w tym wypadku ławniczy) wyznacza się jednocześnie – kontrola braków formalnych aktu oskarżenia należy do prezesa sądu (w praktyce upoważnieni są przewodniczący wydziałów). Natomiast w sprawach cywilnych wyznaczenie pozostałych dwóch członków składu powinno nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez sędziego referenta, że pismo wszczynające sprawę nie podlega zwrotowi.

7) § 43a ust. 2

Losowy przydział składowi 3 sędziów zawodowych został w SLPS podzielony na 3 etapy:

- a) losowe utworzenie składów trzyosobowych na określony czas przydziału,

b) losowy przydział spraw sędziom referentom na zasadach ogólnych („budowanie referatu danego sędziego” – tylko na tym etapie uwzględnia się wskaźniki procentowe przydziału ustalone w oparciu o art. 22a u.s.p. i § 48 Regulaminu),

c) przydzielenie sprawy danego referenta do jednego ze składów, w których występuje ten referent, utworzonych uprzednio na określony okres przydziału.

Na skutek przydziału każdy skład trzyosobowy ma określoną liczbę spraw do rozpoznania oraz wyznaczonego referenta w każdej sprawie.

W celu ograniczenia liczby możliwych składów 3 sędziów SLPS tworzy te składy wg następującego schematu: pierwszy skład (sędziowie nr 1, 2, 3), drugi skład (sędziowie nr 2, 3, 4), trzeci skład (sędziowie nr 3, 4, 5),, skład nr n-1 (sędziowie nr n-1, n, 1), skład nr n (sędziowie nr n, 1, 2). SLPS losowo przydziela sędziom numery od 1 do n, gdzie n jest liczbą sędziów, z których SLPS tworzy składy w danym wydziale.

Ze schematu wynika, że każdy sędzia wchodzi w skład 3 różnych składów. Liczba składów w wydziale jest równa liczbie sędziów uczestniczących w przydziale spraw tego rodzaju i jest to najmniejsza możliwa liczba składów gwarantująca, że każdy sędzia będzie w takiej samej liczbie składów. Ponadto jest to liczba odpowiednia ze względów organizacyjnych. W wydziałach i sekcjach odwoławczych zazwyczaj wypada jedna wokanda tygodniowo, co oznacza, że sędzia w ciągu trzech tygodni odbędzie sesję w każdym składzie go zawierającym. Zatem ten sam skład będzie miał sesje co 4 tygodnie (w większości wydziałów odwoławczych po 3 tygodniach sesyjnych przewiduje się tydzień bez sesji lub czas na sesję dodatkową, wynikającą z odroczeń), co jest okresem odpowiednim w przypadku odroczenia rozprawy, tj. wystarczającym na doręczenie wezwań i zawiadomień.

Tak ustalonym składom SLPS będzie przydzielać sprawy, których referent został wylosowany w trybie § 43 ust. 1. Aplikacja co trzecią sprawę danego referenta przydzieli temu samemu składowi.

Celem § 43a ust. 2 jest zmiana składów co pewien czas. Decyzja w tym zakresie została pozostawiona przewodniczącemu wydziału z ograniczeniem maksymalnego przydziału tym samym składom do 6 miesięcy. Po okresie ustalonym przez przewodniczącego wydziału SLPS ponownie losowo przydzieli sędziom numery od 1 do n, co jest równoznaczne z ponownym losowym wyznaczeniem składów. Należy zaznaczyć, że okres, o którym stanowi przepis, jest wyłącznie okresem, w którym sprawy wylosowane przez referentów są

przydzielane stałym składom. Okres, w którym sprawy te zostaną rozpoznane przez składy ustalone przez SLPS, będzie późniejszy w stosunku do okresu, w którym składy te obowiązywały dla celów przydziału.

8) § 43a ust. 3

Jeśli liczba sędziów uczestniczących w przydziale spraw wymagających składu 3 sędziów nie zmienia się, można zaniechać tworzenia na nowo składów 3 sędziów.

9) § 43a ust. 4

W przypadku wydziałów, w których są sędziowie ze wskaźnikiem przydziału mniejszym od 100%, celowe jest ograniczenie liczby składów w wydziale przez potraktowanie tych sędziów jako jednego referenta, określonego w przepisie jako referent zbiorczy. Tytułem przykładu: wizytator ze wskaźnikiem 50%, przewodniczący wydziału ze wskaźnikiem 30% i wiceprezes ze wskaźnikiem 25% mogą zostać potraktowani przez SLPS jako jeden sędzia ze wskaźnikiem 105%. W celu zachowania zasady losowego przydziału obowiązkiem przewodniczącego wydziału jest ustalenie kolejności, w jakiej sprawy przydzielone referentowi zbiorczemu są przydzielane poszczególnym rzeczywistym, oznaczonym imiennie sędziom. We wskazanym wyżej przykładzie przewodniczący wydziału może ustalić następujący, najprostszy klucz zgodny ze wskaźnikami przydziału: pierwsze 10 spraw dla wizytatora, następne 6 dla przewodniczącego wydziału i kolejne 5 dla wiceprezesa, po czym cykl powtarza się od początku.

Uregulowanie powyższe pozwala na ograniczenie liczby „trójek” losowanych na ustalony wcześniej okres, co umożliwia racjonalne planowanie terminów sesji, dodatkowo przeciwdziała konieczności udziału osób o zmniejszonych wskaźnikach przydziału w nadmiernej liczbie sesji.

10) § 43a ust. 5

Przepis dotyczy sędziów delegowanych na pojedyncze dni do sądu wyższego, w praktyce zawsze do wydziałów odwoławczych. Na podstawie art. 77 ust. 9 u.s.p. liczba tych dni nie może przekroczyć 14 w ciągu roku. Obecnie po decyzji o delegowaniu na określony dzień przewodniczący wyznacza sesję na ten dzień, a tym samym przydziela delegowanemu sprawy wyznaczone na tą sesję. Losowy przydział wymaga rozdzielania decyzji o delegowaniu na dwa etapy: podjęcie decyzji o ilości dni delegowania i właściwej decyzji o delegowaniu na określony dzień. Po określeniu ilości dni delegowania

przewodniczący wydziału wiedząc, ile spraw jest rozpoznawanych na jednej sesji, może ustalić liczbę spraw, którą SLPS przydzielili temu sędziemu jako referentowi. Tytułem przykładu: zazwyczaj na sesji w wydziale odwoławczym rozpoznaje się 9 spraw, po 3 każdego referenta. Po podjęciu decyzji o delegowaniu 3 sędziów, każdego na 5 dni, przewodniczący wydziału powinien podjąć decyzję, że SLPS przydzielili każdemu z nich po 15 spraw. Jeżeli przewodniczący wydziału uzna za wskazane, aby każdy z sędziów delegowanych był tylko w jednym składzie, powinien ująć ich jako referenta zbiorczego (stąd odpowiednie stosowanie ust. 4), któremu SLPS przydzielili 45 spraw, i ustalić, że każdy sędzia delegowany otrzyma co trzecią z nich (SLPS co trzecią sprawę danego referenta przydziela temu samemu składowi).

Sędziom delegowanym na podstawie art. 77 ust. 9 u.s.p. często przydziela się jako referentom tylko sprawy z zakresu, który rozpoznają w swoim stałym miejscu służbowym. Dlatego przewodniczący wydziału został upoważniony do określenia kategorii spraw, w których SLPS dokona przydziału w trybie § 43 ust. 1.

11) § 43a ust. 6

Art. 47a ustawy nie wymaga losowania ławników. W sprawach cywilnych (rozwoły) oraz pracy w wielu wydziałach sędziowie pracują ze stałą grupą ławników (najczęściej 6). SLPS umożliwia losowe utworzenie grupy od 2 do 8 ławników podzielonych na pary.

12) § 43a ust. 7 i 8

SLPS posiada mechanizmy losowego wyznaczania sędziego referenta oraz składów trzyosobowych: jednego sędziego i dwóch ławników oraz trzech sędziów. Składy 5-osobowe są na tyle rzadkie, że nie ma potrzeby stałego mechanizmu wyznaczania tych składów. Aplikacja umożliwia losowanie dowolnej liczby osób spośród dowolnie ustalonej puli losującej (osób uczestniczących w losowaniu). Zgodnie z § 43 ust. 7 właśnie ten mechanizm należy wykorzystać do uzupełnienia składu 3-osobowego do 5-osobowego. Takie składy występują wyłącznie w wydziałach karnych. W wypadku potrzeby składu 5-osobowego wskazane jest wykorzystywanie także sędziów orzekających w sekcji wykonawczej. W wielu przypadkach bez ich udziału skompletowanie składu 5-osobowego byłoby niemożliwe.

13) § 43a ust. 11

Rozpoznanie sprawy po zmianie wyłącznie sędziego referenta może być nader utrudnione. W przypadku składu ławniczego nowy referent może mieć w innych sprawach

przydzielonych innych ławników. W sprawach rozpoznawanych w składzie 3 sędziów nowy referent może we wszystkich innych sprawach być w składzie z innymi sędziami. Dlatego wprowadza się możliwość zmiany także innych członków składu w razie zmiany referenta.

14) § 45 ust. 1

Obecnie ustanowienie „specjalizacji” także wymaga zgody wszystkich sędziów i asesorów orzekających w wydziale. Odstąpiono od wymogu zgody referendarzy, ponieważ sprawy rozpoznawane przez referendarzy mogą wymagać narzucenia im specjalizacji bez ich zgody. Referendarze nie sprawują wymiaru sprawiedliwości i nie zachodzi niebezpieczeństwo powierzenia „specjalizacji” określonemu referendarzowi ze względu na prezentowaną przez niego linię orzeczniczą.

15) § 45 ust. 2

Szczególną formą specjalizacji sędziów jest orzekanie w sekcji. Ta forma specjalizacji nigdy nie wymagała zgody pozostałych sędziów w wydziale. Także sędziowie delegowani na podstawie art. 77 ust. 9 u.s.p. zazwyczaj orzekają tylko w sprawach, w których orzekają w I instancji.

16) § 45 ust. 4

Przepis dotyczy specjalizacji w sprawach wymagających składu 3 sędziów. Jeśli sprawy objęte specjalizacją są przydzielane jako referentom tylko jednemu lub dwóm sędziom w wydziale, to drugi i trzeci sędzia (ew. tylko trzeci) obecnie jest dobierany do składu spośród sędziów nieuczestniczących w przydziale spraw objętych specjalizacją. Nie jest wskazane stosowanie § 43a ust. 2, gdyż SLPS utworzyłby więcej niż jeden skład, co jest zbędne. Pożądane jest wyznaczenie drugiego i trzeciego (ew. tylko trzeciego) sędziego do grupy spraw przewidzianych do wyznaczenia na jedną lub kilka sesji.

17) § 46 ust. 2

Przepis przewiduje 7-letni okres przydziału obszarów przyporządkowanych poszczególnym sędziom w sprawach należących do właściwości sądu opiekuńczego i w sprawach nieletnich. Okres ten jest wystarczający, aby sędzia zapoznał się z rodzinami z tego obszaru wymagającymi interwencji sądu opiekuńczego lub nieletnich i wykorzystał tę wiedzę w orzekaniu. Jednak po tym okresie sędziemu może grozić nadmierna rutyna. Ponadto strony mające wciąż sprawy przed sądem opiekuńczym i nieletnich zgłaszają skargi na rozpoznawanie ich spraw wciąż przez tego samego sędziego.

Art. 47a § 4 ustawy przewiduje możliwość, lecz nie obowiązek, przydziału według kryterium terytorialnego spraw nieletnich i należących do sądu opiekuńczego. Zatem podział czynności określi, czy w danym wydziale w ogóle stosuje się przydział terytorialny i jakie sprawy obejmuje. Sprawy nieobjęte przydziałem terytorialnym podlegają losowemu przydziałowi na zasadach ogólnych. Przepis wyklucza przydział terytorialny spraw rodzinnych, co dotychczas było często stosowane.

18) § 46 ust. 5

Tak samo jak w przypadku spraw opiekuńczych i nieletnich ustawa dopuszcza przyjęcie w podziale czynności odrębnych zasad przydziału w sprawach wykonawczych, zarówno karnych jak i cywilnych. W przepisie wskazano przykładowe cztery zasady przydziału, z których dwie pierwsze mogą mieć zastosowanie tylko w sprawach karnych. Ostatnia zasada stanowi o przydziale spraw związanych z wykonywaniem jednego orzeczenia jednemu referentowi i wówczas należy odrębnie ustanowić zasadę przydziału pierwszej sprawy związanej z wykonywaniem danego orzeczenia. W braku ustanowienia takiej zasady pierwsza sprawa wykonawcza do danego orzeczenia będzie podlegała przydziałowi przez SLPS.

19) § 47 ust. 1

W sposób sztywny określono okres nieobecności powodujący wstrzymanie przydziału. Jak wskazano na wstępie, samo wstrzymanie przydziału nie powoduje zmniejszenia przydziału, gdyż po zakończeniu nieobecności SLPS przydzieli odpowiednio więcej spraw. Zmniejszenie przydziału powoduje dopiero przeliczanie przez SLPS każdej sprawy współczynnikiem $252/(252-N)$, gdzie N jest liczbą dni roboczych nieobecności. W okresie roku od zaistnienia nieobecności następuje wyrównanie stosunków liczb przydzielonych spraw.

20) § 48 ust. 1 pkt 2

W przepisach ustalających wskaźniki przydziału uwzględniono nowe funkcje, wprowadzone do ustawy nowelą z 12 lipca 2017 r. W szczególności zmiana § 48 ust. 1 pkt 2 lit. d polega na dodaniu do katalogu osób o ograniczonym udziale przydziale spraw wpływających do wydziału, sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych pełniących funkcję koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych albo funkcję koordynatora do spraw współpracy międzynarodowej

i praw człowieka w sprawach karnych. Pełnienie powyższych funkcji – wprowadzonych do ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.) mocą ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 1452) – z racji znacznego obciążenia pracą, wymaga odciążenia sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych od obowiązków orzeczniczych w zakresie obejmującym do 50% udziału w przydziale wpływających do wydziału spraw.

21) § 48 ust. 6 i 7

Regulacja ma na celu zapobieżenie rozpoznawaniu spraw w II instancji przez sędziów bez należytego doświadczenia w I instancji. Ma również spowodować, aby po 5 latach przydziału wyłącznie spraw drugoinstancyjnych sędzia prowadził co najmniej jeden proces (ew. postępowanie nieprocesowe) pierwszoinstancyjny. Przykład wydziałów sądu okręgowego, w których rozpoznaje się sprawy obydwu rodzajów wskazuje, że nie rodzi to problemów organizacyjnych.

22) § 49

Przepis określa sytuacje, w których SLPS powinna nie zaliczać wylosowania danej sprawy przy wyznaczaniu obciążenia, które decyduje o skierowaniu sędziego do puli losującej przy losowaniu kolejnej sprawy w tej samej kategorii. W przypadku wprowadzenia do systemu wyłączenia sędziego SLPS automatycznie anuluje zaliczenie sprawy. W pozostałych przypadkach konieczne będzie działanie osoby z uprawnieniami PW. Rodzaj tego działania określi instrukcja obsługi SLPS.

23) § 50a ust. 1 i 2

Okres służby w danym sądzie (wydziale) nie zawsze pokrywa się z okresem uczestniczenia w przydziale w danej jednostce. Typowym przykładem są sędziowie delegowani na pojedyncze dni na podstawie art. 77 ust. 9 u.s.p. Sędziom tym sprawy są przydzielane przed dniem delegowania, aby sędziowie przed dniem służby w sądzie wyższym mogli zapoznać się ze sprawą i uczestniczyć w posiedzeniu wstępnym.

W związku z zasadą niezmienności składu (art. 47b u.s.p.) sędziom nie należy przydzielać spraw, których nie zakończą przed zmianą miejsca pełnienia służby (sądu lub wydziału). Dzień zaprzestania przydziału w jednym wydziale co do zasady powinien być dniem rozpoczęcia przydziału w nowym wydziale. Obowiązkiem organów przenoszących

sędziego do innego sądu lub wydziału jest wydawanie odpowiednich decyzji z należywym wyprzedzeniem, aby możliwe było zastosowanie § 50a ust. 1 Regulaminu.

Rozpoczęcie przydziału w nowym wydziale powinno zależeć od zaległości w tym wydziale. Jeżeli inni sędziowie wydziału wyznaczają rozprawy z wyprzedzeniem kilku miesięcy, to nowy sędzia wydziału także powinien mieć przydzielane sprawy z takim samym wyprzedzeniem. W ten sposób sędzia od początku służby w nowym wydziale będzie miał wyznaczone sesje, a termin rozpoznania sprawy nie będzie zależał od tego, czy została wylosowana przez nowego sędziego. Jeśli jednak w poprzednim wydziale sędzia ma bardzo mały referat, to w okresie oczekiwania na przejście do nowego wydziału może być uzasadnione równoległe przydzielanie mu spraw w poprzednim wydziale, zwłaszcza w kategoriach niewymagających rozprawy lub co do zasady kończących się na pierwszym posiedzeniu. Możliwa jest także sytuacja przeciwna – ze względu na bardzo duży referat decyzja o przeniesieniu sędziego w nowe miejsce wyznaczy termin przeniesienia znacznie przekraczający okres zaległości w nowym wydziale. Wówczas sędziemu należy niezwłocznie wstrzymać przydział w poprzednim wydziale bez jednoczesnego rozpoczęcia przydziału w nowym wydziale. Projektowany § 50 ust. 2 umożliwi dostosowanie tych decyzji do konkretnych sytuacji.

24) § 50b

Już obecnie w praktyce nie przydziela się spraw sędziom, co do których wiadomo, że nie zostaną zakończone przed przejściem sędziego w stan spoczynku. W przypadku automatycznego przydziału konieczna jest podstawa prawna do wstrzymania przydziału w postaci § 50b.

25) § 51

Zmiana dostosowuje obecne zasady do losowego przydziału. SLPS będzie udostępniać liczby stanowiące średni stan referatów w poszczególnych kategoriach i zatwierdzenie przez PW tych liczb jako powodujących przydzielenie nowemu sędziemu odpowiednio więcej spraw. Mechanizm ten należy stosować, jeżeli do wydziału został przydzielony nowy sędzia nieobciążony obowiązkiem zakończenia spraw w poprzednim wydziale, gdyż w takim przypadku, na podstawie ust. 1 pkt 2, należy przydzielić mu mniej spraw – biorąc pod uwagę obowiązek zakończenia spraw.

26) § 52

Z nowym art. 47a ustawy sprzeczny jest dotychczasowy § 51 ust. 2 Regulaminu zezwalający na przydzielenie wszystkich spraw innego sędziego nowemu sędziemu. Zgodnie z § 52 sprawy te powinny zostać przydzielone według zasad ogólnych. Jeżeli przewodniczący wydziału przed skierowaniem dzielonego referatu do ponownego przydziału zastosuje § 51, to nowy sędzia wylosuje najwięcej spraw z dzielonego referatu. Dzięki mechanizmowi opisanemu w uzasadnieniu § 51 SLPS przydzielili nowemu sędziemu o tyle spraw więcej, ile średnio mają w swoich referatach inni sędziowie. Na ów zwiększony przydział będą się składać sprawy z dzielonego referatu oraz z przydziału dokonywanego po podzieleniu referatu.

27) § 52a

Sędzia uczestniczy w przydziale ze wskaźnikiem zmniejszonym ze względu na pełnioną funkcję od chwili pełnienia tej funkcji. Jednakże sędzia powołany do pełnienia funkcji może mieć bardzo duży referat, którego wielkość w połączeniu z bieżącym przydziałem może uniemożliwić należyte sprawowanie funkcji. Ponieważ zmiana referenta w już przydzielonych sprawach jest ostatecznością, w pierwszej kolejności należy rozważyć wstrzymanie przydziału nowych spraw. Możliwość wstrzymania przydziału została ograniczona do najbardziej obciążających funkcji o wskaźniku przydziału do 30%.

Jednakże w przypadku prezesa lub wiceprezesa sądu samo wstrzymanie, nawet na długi okres, mogłoby nie zapobiec negatywnemu wpływowi powołania referenta do pełnienia tych funkcji. Poświęcanie przez referenta tylko 25% czasu pracy na orzekanie mogłoby spowodować zakończenie spraw tego referenta dużo później niż spraw, które wpłynęły w tym czasie, lecz ich referenci nie pełnią funkcji. Dlatego wyjątkowo wprowadzono możliwość odebrania takiemu referentowi części przydzielonych spraw.

Wyżej określone kompetencje przekazano prezesowi sądu przełożonego.

28) § 54

Nadanie nowego brzmienia § 54 realizuje koncepcje wprowadzenia wspólnego przydziału we wszystkich wydziałach wymienionych w ust. 2. Ma to na celu równe obciążenie sędziów przydziałem. Zdarza się, że w jednym z wydziałów dochodzi do jednoczesnego, czasowego wyłączenia z przydziału kilku sędziów (przykładowo z powodu

dłuższej choroby, czy innej dłużej trwającej przyczyny nieobecności) i wyrównanie tego zmianami podziału czynności jest niewystarczające.

29) § 56 ust. 1

Zmiana ma na celu zaniechanie obecnej praktyki prowadzenia równoległe zbyt wielu procesów.

30) § 57 ust. 1 pkt 3

W uzasadnieniu § 43a ust. 2 został wyjaśniony sposób losowego tworzenia składów 3-osobowych. Oparty jest on na stałym schemacie. Utworzenie przez SLPS po kilku miesiącach nowych składów nie zmienia tego schematu. Zatem przewodniczący wydziału odwoławczego może raz ustalić harmonogram korzystania z sal i dopiero zmiana liczby sędziów w wydziale będzie wymagać zmiany harmonogramu (zmiana liczby sędziów w wydziale oznacza zmianę ilości składów, która równa jest ilości sędziów w wydziale – z zastrzeżeniem § 43 ust. 8 i 9).

31) § 57 ust. 2

Zmiana ma na celu dostosowanie przepisu do sytuacji, gdy przewodniczącym wydziału jest referendarz sądowy.

32) § 57 ust. 3

Zmiana ma na celu dostosowanie przepisu do przydzielania pism przez systemy informatyczne.

33) § 58

W obecnym brzmieniu przepis upoważnia wyłącznie przewodniczącego wydziału do czynności w tzw. postępowaniu międzyinstancyjnym. Po zmianie czynności te lub ich określony zakres (np. postępowanie międzyinstancyjne w zakresie zażaleń na postanowienia w toku sprawy) będzie mógł zostać powierzony sędziom referentom, co już obecnie jest praktykowane z naruszeniem § 58.

34) uchylenie § 60 i § 60a

Zmiany wprowadzone w regulacjach dotychczas zawartych w wymienionych przepisach (kwestie związane z zastępstwami dotychczas pozostające w gestii przewodniczącego wydziału będzie regulować plan zastępstw) powodują, że nie mogą być zawarte w rozdziale 2

"Czynności przewodniczącego wydziału, przewodniczącego posiedzenia lub rozprawy i sędziów".

Powyższą materię będą regulować przepisy § 52b, § 52c i § 52d.

a) § 52b ust. 1, 2 i 3

Pomijając wyjątki z art. 47a § 4 ustawy plan dyżurów jest jedynym – poza losowym – systemem przydziału spraw. Powinien on być stosowany w sprawach na tyle pilnych, że albo losowanie w ogóle jest wykluczone, albo nie można ryzykować, że wylosowany sędzia będzie akurat zajęty (np. sesją). Sprawy te wymagają niekiedy rozpoznania także w dni wolne od pracy.

Natomiast plan zastępstw służy ustaleniu sędziów rozpoznających sprawy w zastępstwie już przydzielonego składu sądu. Ponieważ przydzielone składy nie orzekają w dni wolne, nie ma potrzeby ustanawiania zastępców na te dni.

b) § 52b ust. 4

Plany dyżurów i zastępstw co do zasady powinny być ustalane raz na rok, do końca listopada (art. 22a § 1 pkt 3 ustawy). Jednakże nie oznacza to obowiązku imiennego wskazania sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych z rocznym wyprzedzeniem. Plany mogą określać zastępców i pełniących dyżur abstrakcyjnie, np. zastępca nr 1 dla wydziału I. Plany mogą określić ilość zastępców i dyżurnych w poszczególnych wydziałach albo wydziały, dla których wystarczy jeden zastępca lub pełniący dyżur (w niektórych wydziałach nie ma spraw przydzielanych na podstawie planu dyżurów). Natomiast wyznaczenie sędziów do poszczególnych funkcji w planie może nastąpić później.

c) § 52b ust. 6

Mechanizm umożliwiający losowanie dowolnej liczby osób spośród dowolnie ustalonej puli losujące został wspomniany w uzasadnieniu § 43 ust. 7 i 8. Ten sam mechanizm należy wykorzystywać, jeżeli czynność powinna zostać podjęta zgodnie z planem zastępstw lub dyżurów, lecz jest to niemożliwe, np. z powodu nieobecności zastępcy lub dyżurnego. W większych sądach taka sytuacja raczej nie powinna mieć miejsca, gdyż plany zastępstw i dyżurów powinny przewidywać należytą liczbę zastępców i dyżurnych oraz kolejność zastępstw i przydziału spraw pełniącym dyżur.

d) § 52c ust. 1 i 2

Zasadą jest odwołanie posiedzenia w przypadku nieobecności sędziego referenta, jeśli tylko można zawiadomić wszystkich wezwanych i zawiadomionych. W szeregu sprawach jednak, w szczególności o mniejszym stopniu skomplikowania, odwołanie posiedzenia nie służyłoby sprawności postępowania. Stąd też umożliwienie elastycznego reagowania na tego typu sytuacje.

Jednakże warunkiem prowadzenia posiedzenia przez zastępcę jest możliwość należytego przygotowania się do sprawy, co podlega ocenie przewodniczącego wydziału. Jeżeli zastępca ma tylko poprowadzić przesłuchanie świadków, zwłaszcza przy udziale profesjonalnych pełnomocników, to może dowiedzieć się o zastępowaniu nawet tuż przed sesją. W sprawach, do których stosuje się art. 402 § 2 i 404 § 2 K.p.k., prowadzenie posiedzenia przez zastępcę co do zasady jest wykluczone.

Podjmując decyzję, czy odwołać pierwsze posiedzenie w sprawie, przewodniczący powinien brać po uwagę, czy zastępca będzie miał czas na należyte przygotowanie się do sprawy. W tych sprawach co do zasady zastępca, ze względu na sprawność postępowania, powinien już na stałe, na mocy zarządzenia przewodniczącego wydziału, zostać referentem sprawy.

e) § 52c ust. 3

W sprawie karnej wydanie postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania lub wyroku skazującego na karę wnioskowaną przez oskarżonego wyłącza skład sądu z rozpoznania sprawy w stosunku do pozostałych oskarżonych. Dlatego wnioski te powinny być rozpoznawane przez osoby pełniące zastępstwa w danym dniu.

f) § 52c ust. 4

Po posiedzeniu przeprowadzonym w zastępstwie zastępca lepiej zna sprawę od referenta. Dlatego może on przejąć sprawę do rozpoznania.

g) § 52c ust. 5

Ustanawia się odrębne reguły zastępowania referentów i innych członków składu. Nieobecność tych ostatnich nigdy, z wyjątkiem spraw karnych, nie uzasadnia odwołania posiedzenia, gdyż nieobecny członek składu nie będący referentem powinien zostać zastąpiony przez zastępcę.

h) § 52c ust. 7

Zgodnie ze schematem tworzenia składów trzech sędziów opisanym w uzasadnieniu § 43a ust. 2 każdy sędzia jest tylko w trzech różnych składach i wyłączenie jednego z sędziów niebędącego referentem jednoznacznie wyznacza skład różniący się od pierwotnego tylko sędzią niemogącym uczestniczyć w rozpoznaniu sprawy.

i) § 52c ust. 9

Przepis stanowi o przesłankach zastosowania planu zastępstw w przypadku czynności podejmowanych na posiedzeniu niejawnym.

j) § 52c ust. 10

Referentem sprawy może być sędzia delegowany na pojedyncze sesje lub sędzia, który dopiero rozpocznie orzekanie. W przypadku potrzeby podjęcia czynności przed sesją lub rozpoczęciem orzekania czynność powinien wykonać zastępca.

k) § 52d ust. 1 i 2

Plan dyżurów jest konkurencyjnym w stosunku do SLPS sposobem przydziału. Sprawy określone w ust. 1 w ogóle nie podlegają rejestracji w SLPS. Sprawy o nadanie klauzuli wykonalności, chociaż na podstawie art. 7811 K.p.c. powinny zostać rozpoznane w ciągu trzech dni, nie powinny podlegać reżimowi planu dyżurów. Sprawy te nigdy nie były rozpoznawane w dni wolne od pracy i co do zasady zostaną rozpoznane w ciągu 2 dni od przydziału, czyli w ciągu trzech dni od wpływu do sądu. Większość wniosków o klauzulę dotyczy orzeczeń sądu i są one bez odrębnego przydziału rozpoznawane przez sędziego, który wydał orzeczenie objęte wnioskiem. W sprawach pilnych przewodniczący wydziału może zarządzić rozpoznanie sprawy przez zastępcę.

l) § 52d ust. 3

Wnioski o wyłączenie sędziego często wymagają niezwłocznego rozpoznania, aby nie trzeba było odwoływać rozprawy. Dlatego zostały wyłączone z losowego przydziału i poddane zostały alternatywnemu sposobowi przydziału sędziom pełniącym dyżur. Jednakże wniosków o wyłączenie nie rozpoznaje się w dni wolne, a ponadto część wydziałów nie będzie objęta planem dyżurów. Dlatego na mocy § 60b ust. 3 dla spraw o wyłączenie sędziego funkcję planu dyżurów będzie pełnił plan zastępstw.

W dużych wydziałach karnych zachodzi duże prawdopodobieństwo, że pełniący dyżur będzie zajęty rozpoznawaniem wniosku o tymczasowe aresztowanie, gdy zajdzie potrzeba pilnego rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego, co dodatkowo uzasadnia przydzielenie wniosku o wyłączenie sędziego w oparciu o plan zastępstw.

l) § 52d ust. 4

Wymagające niezwłocznego rozpoznania wnioski złożone w sprawach już przydzielonych nie podlegają przydziałowi, lecz – w razie nieobecności sędziego – są rozpoznawane w zastępstwie przez innego sędziego. Jednakże wnioski złożone w toku procesu, tożsame z wnioskami, które w razie złożenia przed procesem byłyby przydzielane w oparciu o plan dyżurów, powinny być rozpoznane w zastępstwie nieobecnego referenta przez sędziów pełniących dyżur. Dlatego w zakresie tych wniosków pełniący dyżur są jednocześnie zastępcami w zakresie wniosków o dokonanie czynności określonych w ust. 1. Wnioski te czasami muszą zostać rozpoznane w dni wolne od pracy, a plan zastępstw obejmuje tylko dni pracy sądu.

m) § 52d ust. 5

Sprawy wyborcze wpływają do sądów tylko w okresie kampanii wyborczych i wyborów. Dlatego, w celu uniknięcia oskarżeń o wnoszenie tych spraw pod sędziego pełniącego dyżur w danym dniu, sprawy te będą losowane spośród 3 pełniących dyżur.

33) § 61 ust. 1a

Sędzia delegowany na pojedyncze dni nie ma możliwości wykonywania obowiązków przewodniczącego. Dlatego w takich przypadkach przewodniczący wydziału może spośród dwóch pozostałych członków składu wyznaczyć innego przewodniczącego.

Przedmiotowy projekt rozszerza zawarty w § 2 Regulaminu katalog spraw pilnych.

Włączenie do tego katalogu spraw z wniosku, o którym mowa w art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jest wyrazem podzielenia stanowiska w tym zakresie reprezentowanego przez Rzecznika Praw Obywatelskich. W przypadku spraw dotyczących podziału sumy uzyskanej z egzekucji o włączeniu spraw do katalogu pilnych zdecydowała wielość podmiotów, które oczekują na rozstrzygnięcie danej sprawy. Podobny argument dotyczy spraw o uchylenie, stwierdzenie nieważności lub ustalenie istnienia oraz nieistnienia uchwał spółek kapitałowych. Z kolei sprawy, w których oskarżonym jest sędzia lub

prokurator powinny być zaliczone do spraw pilnych z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Uzasadniając dodanie § 33a należy wskazać, że zasadne jest przesądzenie na gruncie Regulaminu uprawnienia każdego sędziego do posiadania dostępu o wszystkich danych statystycznych w ramach sądu, gdyż praktyka w tym zakresie jest różna w poszczególnych jednostkach sądownictwa.

Zmiana w § 100 wynika z faktu, iż jego aktualne brzmienie jest zbyt rygorystyczne. Wydanie dokumentu w sprawie prawomocnie zakończonej jest co do zasady czynnością techniczną, a kierownicy sekretariatów mają wystarczające kompetencje, aby czynności tych dokonywać. Dzięki proponowanemu odciążeniu przewodniczących wydziałów będą oni mogli skupić się w większym stopniu na tych obowiązkach, w których nie mogą być zastąpieni.

Uchylenie § 123 i § 124 jest konsekwencją przeniesienia zawartych w nich regulacji – w zakresie dotyczącym funkcjonowania punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych do odrębnego oddziału, zawartego w dziale IV, w rozdziale 1 nowelizowanego rozporządzenia. Należy przy tym zauważyć, że § 123 i 124 były dotychczas umiejscowione w dziale III rozporządzenia, Czynności sądów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, w rozdziale 10 Pomoc sądowa, to jest w jednostkach systematyzacyjnych dotyczących zarówno spraw cywilnych, handlowych, jak i karnych. Tymczasem § 348 i 349, zawarte w dziale V Czynności w sprawach karnych o przestępstwa i wykroczenia, regulują już obecnie tę samą materię w sprawach dotyczących współpracy sądów z punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej w zakresie spraw karnych. Z tego względu zagadnienia współpracy sądów z punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych uregulowano odrębnie, w jednostce systematyzacyjnej dotyczącej spraw innych niż karne.

Projektowane § 148a i 148b stanowią *de facto* powtórzenie regulacji § 123 i 124 ze zmianami dostosowującymi do nowego modelu funkcjonowania punktów kontaktowych Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

Treść § 148c realizuje delegację ustawową z art. 41 § 1 pkt 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, nakazującej określenie w rozporządzeniu sposobu realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

Zadania punktów kontaktowych określono w § 148c ust. 1 projektowanego zarządzenia poprzez przywołanie, w ślad za Decyzją Rady UE z dnia 28 maja 2001 r. (201/470/CE), ogólnych zadań Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, zaś w ust. 2 określono zasadnicze sposoby ich realizacji poprzez wskazanie form aktywności punktów kontaktowych.

W § 148c ust. 3 zapewniono wymaganą przepisami wyżej powołanej Decyzji współpracę punktów kontaktowych z innymi członkami Europejskiej Sieci Sądowej, w tym z Koordynatorami ds. współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach cywilnych i handlowych wyznaczonymi w każdym sądzie okręgowym. Współpraca ta będzie niezbędna wówczas, gdy funkcja punktu kontaktowego powierzona zostanie osobie niebędącej sędzią, gdyż Decyzja Rady wymaga w takiej sytuacji, by punktowi kontaktowemu zapewnione zostało wsparcie tzw. sędziego wspomagającego. Współpraca z pozostałymi członkami Sieci, będzie jednak uzasadniona także w innych sytuacjach, dla zapewnienia jak najlepszej realizacji zadań przez poszczególne punkty kontaktowe.

W § 148c ust. 4 przewidziano natomiast mechanizm służący przekazywaniu wniosków o udzielenie informacji pomiędzy poszczególnymi punktami kontaktowymi, jeżeli udzielenie odpowiedzi przez punkt, który otrzymał wniosek nie jest możliwe.

Z uwagi na potrzebę zapewnienia koordynacji aktywności punktów kontaktowych utworzonych w sądach powszechnych i punktu kontaktowego w Ministerstwie Sprawiedliwości, zadanie to powierzono Ministerstwu Sprawiedliwości, które dysponuje w tym celu najlepszymi środkami. Wskazane w § 148c ust. 6 sposoby realizacji tego zadania nawiązują do obowiązków państw członkowskich wynikających z powołanej wcześniej Decyzji Rady UE oraz wskazują na przykładowe sfery aktywności punktów kontaktowych, w których koordynacja ich działań będzie niezbędna.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia zawiera również regulacje stanowiące kolejny krok w podejmowanych od lat przez Ministerstwo Sprawiedliwości działaniach na rzecz podniesienia standardu obsługi interesanta oraz ułatwienia kontaktu z sądami powszechnymi. Celem projektowanych regulacji w tym zakresie jest usprawnienie procesów zarządzania i komunikacji w obszarze obsługi interesanta w sądownictwie dzięki wprowadzeniu obowiązku w sądach powszechnych stosowania standardów obsługi interesanta, katalogu usług wraz z kartami usług dla interesantów oraz ustandaryzowanymi procedurami dla pracowników sądów.

Przedmiotowe rozporządzenie, w stosunku do obowiązującego stanu prawnego, przewiduje wprowadzenie obowiązku utworzenia biura obsługi interesantów, zwanego dalej „BOI”, w ramach struktury każdego sądu, czy też w strukturze jednego z sądów, jako odrębnej komórki organizacyjnej, wspólnego dla kilku sądów, w przypadku usytuowania kilku sądów w jednym budynku.

Uzasadnienie szczegółowych regulacji:

- § 28 ust. 1

Projektowane rozporządzenie przewiduje obowiązek, (co jest istotną zmianą w stosunku do obecnego stanu prawnego, który przewidywał jedynie taką możliwość), utworzenia w ramach oddziału administracyjnego, samodzielnej sekcji administracyjnej lub jako odrębną komórkę organizacyjną biura obsługi interesantów. Utrzymano w projektowanej regulacji, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, możliwość utworzenia biura dla kilku sądów usytuowanych w jednym budynku.

- § 28 ust. 3 i 4

Dodano także przepisy wskazujące, iż pożądanym jest model dostępności biura oraz informacji o jego usytuowaniu dla osób niepełnosprawnych.

- § 28 ust. 7

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, w przypadku nieutworzenia BOI w danym sądzie, zadania biura w zakresie informowania zainteresowanych realizowane będą przez wyznaczonego pracownika biura podawczego, w punkcie informacyjnym lub przez pracowników sekretariatów wydziałów z uwzględnieniem standardów obsługi interesanta, katalogu usług z kartami usług i powiązаныmi z nimi procedurami świadczenia usług, które zostaną opracowane i udostępnione przez Ministra Sprawiedliwości.

W obecnym stanie prawnym BOI tworzone są w sądach w ramach oddziału administracyjnego. Mogą one funkcjonować również w ramach samodzielnej sekcji administracyjnej lub jako odrębna komórka organizacyjna. W obecnym stanie prawnym rozwiązania organizacyjne poszczególnych BOI są wypadkową możliwości organizacyjnych, własnych potrzeb, pomysłów oraz rozwiązań funkcjonujących w innych sądach. Zadania BOI zostały określone w § 28 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych, przy czym wyliczenie to nie ma

charakteru zamkniętego. Podstawowy katalog zadań nie został w projektowanym rozporządzeniu zmieniony.

Nowością jest nakaz, by dostęp do biura uwzględniał w miarę możliwości potrzeby osób niepełnosprawnych. Wprowadzenie takiego obowiązku ma na celu realizację zasady skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla osób z niepełnosprawnościami, zagwarantowaną art. 13 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1169).

W przypadku braku utworzenia BOI w danym sądzie, zadania biura w zakresie informowania zainteresowanych realizowane będą przez wyznaczonego pracownika biura podawczego w punkcie informacyjnym lub przez pracowników sekretariatów wydziałów z uwzględnieniem standardów obsługi interesanta, katalogu usług z kartami usług i powiązanych z nimi procedurami świadczenia usług, które zostaną opracowane i udostępnione przez Ministra Sprawiedliwości. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem zatem, w każdym przypadku, w każdym sądzie powszechnym, bez względu na utworzenie BOI, obsługa interesanta odbywać się będzie w ten sam sposób.

Zgodnie z projektowanymi zmianami (§ 28 ust. 6 i 7), sposób realizowania przez BOI zadań (oraz w przypadku nieutworzenia BOI w ramach wyjątku, o którym mowa powyżej) zostanie wzbogacony o obowiązek ich wykonywania przy uwzględnieniu standardów obsługi interesanta, katalogu usług z kartami usług i powiązanych z nimi procedurami świadczenia usług, które zostaną opracowane i udostępnione przez Ministra Sprawiedliwości.

Zmiana zakładająca wprowadzenie obowiązku wykorzystywania jednolitych standardów obsługi interesanta, zwanych dalej „SOI” jest nową normą prawną, choć stanowi kontynuację polityki ujednolicania obsługi interesanta, o czym wspomiano już powyżej. Doświadczenia funkcjonowania sądów pokazały jednak, że konieczne jest wdrożenie SOI we wszystkich sądach, zaś obowiązek ich wykorzystywania musi wynikać ze zmienianego rozporządzenia. Obligatoryjne, powszechne i stosowanie jednolitych SOI jest w stanie zapewnić sprawne zarządzanie i komunikację w obsłudze interesantów.

Minister Sprawiedliwości przekaze do wszystkich sądów powszechnych SOI, katalog usług wraz z kartami usług dla interesantów oraz ustandaryzowane procedury dla pracowników sądów, w tym biur obsługi interesantów, które następnie powinny zostać wprowadzone do stosowania przez pracowników zajmujących się bezpośrednią obsługą interesantów w sądzie.

SOI wprowadza ujednolicenie zachowań w obszarze obsługi interesanta, jednolite normy obejmujące wykonywanie zadań przez pracowników BOI i ich kompetencji, a także standardy w obszarze lokalizacji BOI i minimalne wymogi w zakresie wyposażenia pomieszczeń. SOI będą zbiorem zasad komunikacji z interesantem, pożądanych zachowań na różnych etapach obsługi oraz przykłady dobrych praktyk stosowanych w codziennej pracy. SOI będą dotyczyły następujących obszarów: ustandaryzowanie działań w obszarze obsługi interesanta (tj. kontakt z interesantem, w tym z interesantem z niepełnosprawnościami), wymogi dotyczące pracowników BOI i ich kompetencji oraz standardy w zakresie lokalizacji BOI i minimalnego wyposażenia. Wskazane w standardach wzorce pożądanych zachowań mają na celu wsparcie pracowników sądu w procesie właściwej obsługi interesantów, której podstawowe kryterium oceny ma stanowić stopień zadowolenia interesantów z jakości obsługi. Obowiązkiem stosowania standardów objęci są, poza pracownikami biur obsługi interesantów, wszyscy pracownicy sądów mający bezpośredni kontakt z interesantami.

Katalog usług wraz z kartami usług świadczonych przez sąd (przeznaczonych dla interesantów) będzie obejmował usługi możliwe do realizacji przez każdy sąd powszechny, niezależnie od jego szczebla (usługi podstawowe), a także te wykonywane przez sądy danego szczebla (usługi uzupełniające dla sądu rejonowego, usługi uzupełniające dla sądu okręgowego, usługi uzupełniające dla sądu apelacyjnego), do umieszczenia przez sąd w wersji elektronicznej na stronie internetowej oraz papierowej w siedzibie sądu dla interesantów.

Karty usług ujęte w katalogu usług, to jednostkowa informacja o postępowaniu. Będzie to informacja dla interesantów o tym, w jaki sposób mogą zrealizować daną usługę świadczoną przez sądy powszechne, w szczególności informację o tym, który sąd i wydział jest dla sprawy właściwy, informację o tym w jaki sposób zainicjować sprawę, jakie złożyć dokumenty, w jakim terminie należy je złożyć i w jakiej wysokości wnieść opłatę. Będzie to już konkretna instrukcja działania dla interesanta, udzielana zgodnie z jednolitym we wszystkich sądach procedurą.

Procedury świadczenia usług przez pracowników sądu, zaprojektowane w sposób jasny i przejrzysty, będą stanowiły wyjaśnienie pracownikowi, w jaki sposób ma postępować przy udzielaniu informacji o konkretnej usłudze interesantowi. Pracownik BOI będzie miał za zadanie w głównej mierze dokonać analizy potrzeb interesanta, a następnie wskazać mu

prawidłową kartę usługi wraz z załącznikami oraz udzielić informacji o tej usłudze. Procedura ma za zadanie ułatwić mu identyfikację tej konkretnej usługi.

Wprowadzenie jednolitego sposobu obsługi interesantów, zakresu udzielanych informacji usprawni kontakt interesantów z pracownikami sądów oraz przyczyni się do podniesienia jakości świadczonych usług w sądach. Interesant zyska pewność, że niezależnie od sądu i osób tam pracujących zawsze będzie obsługiwany w ten sam sposób tzn. z gwarancją powtarzalności zachowań, czynności, schematu obsługi i przekazywanych treści. Jednolite standardy i schematy obsługi wpłyną na postrzeganie pracowników sądów, w tym BOI, jako osób kompetentnych, co pozytywnie będzie oddziaływało na wizerunek sądu. Przeniesienie ciężaru obsługi interesantów na BOI wpłynie na odciążenie sekretariatów wydziałów od udzielania informacji merytorycznych dotyczących szeroko pojętej sprawy sądowej, w tym zasad, procedur związanych z funkcjonowaniem sądu. Dzięki standaryzacji pracownicy zajmujący się bezpośrednią obsługą interesantów zyskają większy komfort pracy. Otrzymają bowiem jednolite wytyczne odnośnie sposobu postępowania w obsłudze interesanta, ustandaryzowane procedury obsługi.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie wymaga notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości i Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Łukasz Piebiak - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Wojciech Ulitko – Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości tel. 22 5212 423</p>	<p>Data sporządzenia 04.12.2017 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac A311</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku ze zmianą delegacji ustawowej, zawartej w art. 41§1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wprowadzoną ustawą z dnia 12 lipca 2017 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 1452) zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia realizującego przedmiotowe upoważnienie, zwłaszcza w zakresie:

- a) sposobu dokonywania losowania spraw,
- b) zasady ustalania składów wieloosobowych,
- c) podziału spraw na kategorie, w których dokonywać się będzie losowego przydziału spraw,
- d) zasad zmniejszania przydziału spraw ze względu na pełnione funkcje i usprawiedliwione nieobecności oraz podstawy czasowego wstrzymania przydziału spraw,
- e) warunków uczestnictwa w przydziale tylko niektórych kategorii spraw rozpoznawanych w wydziale,
- f) zasad pełnienia dyżurów oraz rodzaje spraw podlegających przydzieleniu zgodnie z planem dyżurów,
- g) zasad sporządzania planu zastępstw oraz rodzajów czynności podejmowanych zgodnie z planem zastępstw,
- h) zasad podziału terytorialnego obszarów właściwości sądów opiekuńczych i nieletnich oraz przydziału tych obszarów sędziom,
- i) zasad przydziału spraw rejestrowych, wieczystoksięgowych i związanych z wykonywaniem orzeczeń,
- j) sposobu realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu wypracowania rozwiązań kwestii wskazanych w pkt. 1 OSR, proponuje się między innymi następujące rozwiązania:

- wprowadzenie ogólnej zasady, iż wszystkie sprawy, niezależnie od systemu ich rejestracji, podlegają losowaniu z wykorzystaniem narzędzia informatycznego w postaci Systemu Losowego Przydziału Spraw (dalej: SLPS), poza wyjątkami określonymi w przepisach szczególnych (proj. § 43 ust. 1). SLPS jest aplikacją sieciową, dostępną z poziomu komputerów załogowanych do wewnętrznych sieci informatycznych w sądach. Podstawową jednostką organizacyjną dla aplikacji będzie wydział sądu. W zakresie rodzajów użytkowników przewiduje się, iż w omawianej aplikacji będą ich dwa rodzaje – „Pracownik Sekretariatu” (PS) oraz „Przewodniczący Wydziału” (PW, zastrzeżone dla zwierzchnik danej komórki organizacyjnej). W obu przypadkach, możliwość wpływu na działanie aplikacji będzie koncesjonowana uprawnieniami jakie będzie posiadał dany użytkownik. Po godzinach pracy sądów, centralny komputer wykorzystując generator liczb losowych oraz algorytm pozwalający określić obciążenie każdego sędziego, dokona podziału spraw losując dla każdej z nich sędzie-

go referenta uwzględniając fakt, iż poszczególne kategorie spraw powodują różne obciążenie i pracochłonność, co pozwoli na lepszą ocenę obciążenia danego sędziego;

- projektowany § 43 ust. 4 ustanawia regułę udziału w przydziale spraw na zasadach ogólnych w zakresie referendarzy sądowych;

- w celu dostosowania obecnej regulacji § 43 ust. 4 do całościowych zmian wprowadzanych projektowanym rozporządzeniem, wprowadza się proj. § 43 ust. 5 określający dodatkowo, iż sprawy które mogą być rozpoznawane przez referendarzy powinny być rozpoznawane wyłącznie przez nich, o ile nie zajdzie okoliczność związana dużym wpływem spraw;

- określa się, iż czynności w sprawie zakończonej lub zawieszony, jeśli referent nie orzeka już w wydziale, podejmuje przewodniczący wydziału. Jeśli po podjęciu czynności okazało by się, że sprawa wymaga rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, podlega ona ponownemu przydziałowi. Przewodniczący wydziału może także zarządzić ponowny przydział także innych spraw zakończonych lub zawieszonych;

- celem umożliwienia racjonalnego planowania terminów sesji, wprowadza się instytucję tzw. „referenta zbiorczego” funkcjonującą w ramach SLPS, która będzie ujęciem w jedną jednostkę sędziów mających zmniejszony wskaźnik procentowy udziału w przydziale spraw (np. sędzia- wizytator czy wiceprezes sądu). Kolejność, zgodnie z którą będą przydzielane sprawy ustalać będzie każdorazowo przewodniczący wydziału;

- projektowane przepisy §43 ust. 10 i 11 określają zakres działania składów wyznaczonego do rozpoznawania środków odwoławczych;

- w celu zapewnienia odpowiednich możliwości kadrowych, §43 ust. 12 przewiduje możliwość wyznaczenia do udziału w losowaniu sędziego orzekającego w innym wydziale;

- projektowany przepis § 43 ust. 13 zapewnia przepisy techniczne, dotyczące rejestracji spraw podlegających losowemu przydziałowi, zakreślając przy tym termin 4 dni na rejestrację od momentu wpływu;

- ze względu na całościowe zmiany zakładane w projekcie, dostosowania wymagają również przepisy dotyczące delegowania sędziego do sądu wyższej instancji. W takim przypadku, proj. §43a ust. 5 zakłada kompetencję prezesa sądu apelacyjnego do określenia liczby dni delegowania oraz przewodniczącego wydziału – do określenia kategorii i liczby spraw, które będą temu sędziemu przydzielone;

- w ślad za całościową regulacją, konieczne jest również określenie wyboru składów orzekających w których występują ławnicy. W związku z tym proj. §43a ust. 6-10 regulują kwestię przydziału ławników do składów orzekających;

- projektowany przepis § 45 zapewnia rozwiązania w zakresie „specjalizacji” czyli zwiększania lub zmniejszania przydziału spraw w określonych urządzeniach ewidencyjnych lub kategoriach spraw. Przepis ten umożliwi ustanowienie takiej specjalizacji w przypadku braku sprzeciwu sędziów i asesorów sądowych orzekających w danym wydziale. Dodatkowo, ust. 2 przedmiotowego przepisu przedstawia wyjątki od tej reguły, natomiast ust. 3 przedstawia przepisy techniczne w zakresie podziału czynności przy specjalizacji;

- ze względu na konieczność uregulowania okresu przydziału obszarów przyporządkowanych poszczególnym sędziom w sprawach należących do właściwości wydziałów rodzinnych i nieletnich, przedkłada się proj. §46, który ustanawia losowy przydział obszaru na okres 7 lat;

- projektowana regulacja § 47 zakłada rozwiązania związane z nieobecnościami w pracy sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych przez nieprzerwany okres co najmniej 4 dni roboczych. Rozwiązanie to jest konieczne dla zapewnienia prawidłowego przydziału spraw, i nie tworzenia zatoru w przypadku sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych nieobecnych;

- w związku z tym, iż projektowane rozporządzenie całkowicie zmienia system przydziału spraw, §48 ust. 2-2c (regulujące dotychczasowy, procentowy wskaźnik udziału w przydziale spraw) rekomenduje się uchylić;

- projektowany §49 odpowiada na potrzebę uregulowania sytuacji, w której sprawa została przydzielona referentowi, który został wyłączony od procedowania. W takiej sytuacji, dokonuje się ponownego przydziału spraw;
- w związku z art. 47b ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zawierającym zasadę niezmienności składu, wystąpiła konieczność uregulowania przydziału spraw w sytuacji, gdy sędzia zmieniający wydział lub sąd docelowy swojej służby, nie zakończył wszystkich spraw które prowadził w jednostce z której odchodzi. W tym celu projektuje się § 50a który zakłada taki przydział spraw, by sędzia mógł je zakończyć przed dniem swojego przejścia do nowego miejsca swej służby. Mimo tego, ust. 2 projektowanego przepisu zakłada, iż dzień rozpoczęcia przydziału referenta w nowym wydziale może być późniejszy lub wcześniejszy od dnia zakończenia przydziału w wydziale, w którym dotychczasowo orzekał;
- projektowany § 51 reguluje sytuacje, w której do wydziału zostaje przydzielony nowy referent albo wraca referent, którego referat został podzielony. W takiej sytuacji, przewodniczący wydziału winien zarządzić przydzielenie takiemu sędziemu, asesorowi sądowemu lub referendarzowi sądowemu (poprzez narzędzie informatyczne SLPS) liczby spraw, która odpowiada wielkości średniego referatu w danej kategorii. Zaleca się, by liczba ta ulegała zmniejszeniu, jeśli przybyły sędzia, asesor sądowy lub referendarz sądowy byłby obciążony obowiązkiem zakończenia spraw w wydziale, w którym dotychczas pracował;
- w celu uregulowania sytuacji, w których to konieczny jest całkowity lub częściowy podział referatu, proj. § 52 określa rozwiązanie tej sytuacji nakładając obowiązek podziału referatu w sposób losowy na zasadach ogólnych;
- projektowane brzmienie § 57 ust. 1 pkt 3 doprecyzowuje kompetencje przewodniczącego wydziału w zakresie ustalania harmonogramu korzystania z sali rozpraw oraz umożliwiania skorzystania z sali w razie potrzeby poza harmonogramem;
- kierując się potrzebą zachowania integralności przepisów z całościową, projektowaną zmianą, prezentuje się zmiany w § 61 określającego zakres czynności przewodniczącego posiedzenia lub rozprawy. Projektowany ust. 1a zawiera poprawkę redakcyjną oraz nową kompetencję przewodniczącego wydziału do wyznaczenia w razie potrzeby przewodniczącego posiedzenia z pozostałych członków składu, gdy referentem sprawy jest sędzia delegowany.
- w dziale IV w rozdziale 1 po oddziale 6 dodaje się oddział 7, zatytułowany „Współpraca sądów z punktami kontaktowymi Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych”. Przepisy zawarte w tym oddziale regulują w sposób kompleksowy kwestię dzielenia informacji mających na celu ułatwienie współpracy z właściwym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Powyższe rozwiązania pozwolą w sposób kompleksowy zapewnić działanie nowych mechanizmów w polskim sądownictwie, m.in. Systemowi Losowego Przydziału Spraw.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na szczegółowość projektowanej regulacji, odstąpiono od prowadzenia analiz porównawczych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy: - apelacyjne, - okręgowe, - rejonowe.	11 45 317	Ministerstwo Sprawiedliwości	Wprowadzenie systemu informatycznego, dokonującego losowego wyboru spraw.
Sędziowie sądów powszechnych	10.010 (stan na 2016 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwości	Nowy sposób otrzymywania przydziału spraw – poprzez system informatyczny SLPS. Nowa sytuacja prawna, m.in. obowiązek dokończania spraw przed zmianą miejsca pełnienia służby.
Referendarze sądowi	2.216,99 (stan na 2017 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwości	Nowy sposób otrzymywania przydziału spraw – poprzez

			system informatyczny SLPS.
Urzednicy sadowi	27.284,5 (stan na 2016 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwosci	Nowe obowiazki w zakresie obslugi systemu informatycznego SLPS – m.in. w zakresie koniecznosci rejestracji pisma inicjujacego sprawe w terminie 3 dni od daty wplywu.
Przewodniczacy wydzialow		Ministerstwo Sprawiedliwosci	Nowe kompetencje w zakresie obslugi systemu SLPS – m.in. w zakresie tworzenia planu zastepstw i dyzurow czy dzialania w przypadku nieobecnosci sędziego referenta na rozprawie lub posiedzeniu.
Prezesi sadow apelacyjnych	11	Ministerstwo Sprawiedliwosci	Nowe kompetencje, m.in. w zakresie okreslania terminu delegacji dla sędziow delegowanych do sadow wyzszych instancji.
Lawnicy	13.933 (stan na 2015 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwosci	Nowy sposob wyboru do skladu orzekajacego – za posrednictwem systemu SLPS.
Asesorzy sadowi	0 (stan na 31.12.2015 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwosci	Nowe obowiazki w zakresie otrzymywania przydzialu spraw przez system SLPS.
Obywatele	Ok. 38.424.000 (Stan na styczen 2017 rok)	GUS	Poprawa zaufania do wymiaru sprawiedliwosci w zakresie bezstronnosci procesu w związku z losowym przydzialem spraw.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wynikow konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *dzialalnosci lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz.U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostal udostepniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rzadowego Centrum Legislacji, w serwisie rzadowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwosci, w zakladce „Projekty aktow prawnych”.

Projekt zostal przedstawiony Krajowej Radzie Sadownictwa, Pierwszemu Prezesowi Sadu Najwyzszego, Prokuratorowi Krajowemu, prezesom sadow, stowarzyszeniom zrzeszajacym sędziow i poszczegolne grupy pracownikow sadownictwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radcow Prawnych, Krajowej Radzie Kuratorow, związkom zawodowym reprezentujacym pracownikow sadownictwa.

W sprawie przedmiotowego projektu Departament Kard i Organizacji Sadow Powszechnych i Wojskowych MS (dalej: DKO) przeprowadzil prekonsultacje. Pismo za posrednictwem ktorego przekazano zalozenia projektu przeslano w dniu 26 lipca 2017 r. do wszystkich sadow (za posrednictwem prezesow sadow apelacyjnych) oraz do Dyrektora Departamentu Nadzoru Administracyjnego MS i Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwosci Pana Lukasza Piebiaka.

Po przeanalizowaniu nadeslanych uwag dokonano zmian w projekcie rozporzadzenia i po raz kolejny w dniu 16 pazdziernika 2017 r. przeslano projekt rozporzadzenia wraz z uzasadnieniem do konsultacji sadowych (ponownie za posrednictwem prezesow sadow apelacyjnych). Zakreslono termin do zlozenia uwag do dnia 13.11.2017 r. Dodatkowo w dniu 27.10.2017 r. przekazano sdom:

- zasady pilotażowego stosowania SLPS,
- projekt Regulaminu – stosowanie w SLPS,
- zasady i cele podziału spraw na kategorie,
- projekt podziału spraw na kategorie – repertoria cywilne,
- projekt podziału spraw na kategorie – repertoria karne,
- praktyczny poradnik dla Administratora Wydziału (tylko w wersji elektronicznej),
- praktyczny poradnik dla Pracownika Sekretariatu (tylko w wersji elektronicznej),
- SLPS instrukcja dla Administratora Wydziału (tylko w wersji elektronicznej),
- SLPS instrukcja dla Pracownika Sekretariatu (tylko w wersji elektronicznej).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	1,29	0,99	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	4,98
budżet państwa [w tym]:	1,29	0,99	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	4,98
- koszty projektu SLPS	1,29	0,69	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1,98
- koszty utrzymania systemu SLPS	0	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	3,0
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	-1,29	-0,99	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-4,98
budżet państwa	-1,29	-0,99	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-4,98
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Projektowane zmiany spowodują wydatki dla budżetu państwa w części 15/01 Sądy powszechne – Ministerstwo Sprawiedliwości.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Całkowity koszt projektu SLPS wyniesie 2.087.610,00 zł z rozbiem na poszczególne lata:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w 2016 roku – 86.700,00 zł, - w 2017 roku – 1.287.430,00 zł, - w 2018 roku – 687.460,00 zł. <p>Całość powyższych wydatków zostanie sfinansowana ze środków budżetu państwa z części 15/01 Sądy powszechne – Ministerstwo Sprawiedliwości.</p> <p>Szacuje się, iż roczny koszt utrzymania systemu SLPS kształtować się będzie na poziomie 300.000,00 zł, na co składać będą się koszty zakupu, odnowienia lub wymiany licencji sprzętu.</p>

	W kosztach utrzymania systemu zawarte są również wydatki na wynagrodzenia dla dwóch nowoutworzonych etatów pracowników, którzy będą odpowiedzialni za administrowanie systemem. Szacuje się, iż wynagrodzenia na obu wspomnianych etatach będą wynosić 5000 zł netto. Ze względu na fakt, iż wspomniane wydatki będą nieznaczne w skali budżetu państwa, w analizie pominięto wpływ pochodnych kosztów zatrudnienia na dochody budżetu państwa.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Test MŚP stosownie do zapisów art. 1 ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. Poz. 460) Przedmiotowy projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do zapisów ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. Poz. 460).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowana regulacja nie wpłynie zarówno na konkurencyjność i przedsiębiorczość jak i na rodziny, obywateli oraz gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymagane przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.</p>	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>- Wejście w życie projektowanych zmian spowoduje zmniejszenie liczby dokumentów ze względu na fakt, iż całościowy system przydziału spraw będzie odbywał się za pośrednictwem systemu informatycznego SLPS nie wymagającego dokumentacji papierowej.</p> <p>- Ponadto przewiduje się zwiększenie liczby procedur dotyczących funkcjonowania SLPS ze względu na wprowadzane rozwiązania proceduralne, które zostały omówione w pkt. 2 OSR.</p> <p>- Całość regulacji odnosi się bezpośrednio do funkcjonowania systemu informatycznego, a więc i nowe obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.</p>
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
<p>Przewiduje się wejście w życie rozporządzenia z dniem 1 stycznia 2018 roku</p>	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
<p>Efekty wejścia w życie projektu nie wymagają pomiaru.</p>	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	